



İcatların Caddesi İcadiye'nin, artık uluslararası olma yolunda ilerleyen bir markası var: Metet. Biliyoruz ve inanıyoruz ki bu dünyanın en güzel köyünden daha nice markalar çıkacak. Çünkü buranın enerjisi farklı; aurası çok yüksek.

Bin yıllık tarihiyle, yüzyılların değerlerini adeta bir imbikten süzerek bugüne taşıyan Kuzguncuk'un ruhu buna zemin hazırlıyor. Büyük Kuzguncuk Buluşması'na büyük katkıları olan ve her daim yanımızda duran; Metet'in sahibi Mehmet Altunbulak'a, her türlü özveriye gösteren Genel Müdür Erdi Mersin'e, müdürler Muhammet Şasi ve Güray Girgin'e ve tüm Metet emekçilerine içten teşekkürlerimizi sunuyoruz.

İyi ki Kuzguncuk'tasınız.

İcadiye Caddesi **10 numara**'da.

Dünyanın Tek Köy Gazetesi

kuzguncuk varlık

kuzguncukvarlik.com

OCAK 2026 / SAYI 6 Fiyat 50₺

HER AYIN 1'İNDE
YAYINLANIR

Kuzguncuk'tan giden gidene...

Askerlik Şubemiz vardı... Gitti.

Karakolumuz vardı... Gitti.

Pasajımız vardı... Gitti.

TEB vardı... İş Bankası vardı...

Akbank vardı... Yapı Kredi vardı... Ziraat vardı... Gittiler.

7 tane kahvehanemiz vardı...

Hepsi gitti.

Esnaf gitti...

Sinemamız vardı... Staremiz vardı... O da gitti.

Perihan Abla bittiği gibi, İcadiye... komşuluk da gitti.

Taksi durağımız vardı...

Vapur Kafemiz vardı... Gidiyor... Gitti...

Asırlık çınarımız, son kalemiz, tarihi Gül Ekmek Fırınımız gitti.

İcadiye... Zincir kafelerin oldu.

Anılarımız gitti...

En kötüsü ne biliyor musunuz?

Kuzguncuk'tan Kuzguncuklular gitti.

Ama...

Biz bir aradayız. İyi ki birlikteyiz.



KUZGUNCUK VARLIK İYİ YILLAR DİLER...

ASKIDA KUZGUNCUK VARLIK

Herkes okusun, Kuzguncuk'un sesi duyulsun!

Gazeteyi toplu satın alın, reklamınız bizden olsun!

Tam sayfa, yarım sayfa, çeyrek sayfa ücretsiz reklam fırsatı!

Askıda Kuzguncuk Varlık Dayanışmanın en güzel hali.

BAŞYAZI

Cengiz Kaptanoğlu



2025'in Ardından Kuzguncuk'ta 2026'ya Bakarken

Köşe yazısı sayfa 2'de...

DİPNOT

Ömür Kahraman



Kuzguncuk'un kıymetini bilenlere...

Köşe yazısı sayfa 8'de...

Olca Demir

Röportaj

Muhayyer Uğur Emre Yürük

Mimari Minyatür sanatçısı

sayfa 4-6'da...

Büşra Ekim Gürbüz

Röportaj



sayfa 22-26'da...

Hayim Behmoaras

#KuzguncuklulukolumaDokunma

#VapurKafemeDokunma

sayfa 44'te...

sayfa 28'de...

BAŞYAZI



Cengiz Kaptanoğlu

2025'in Ardından Kuzguncuk'ta 2026'ya Bakarken

2025 yılı Kuzguncuk için kolay bir yıl olmadı. Sokaklarıyla, esnafıyla, okullarıyla, fırınıyla, vapur iskelesiyle bir semtin sadece taş ve bina olmadığını; hafıza, alışkanlık ve insanla ayakta durduğunu bize bir kez daha hatırlattı.

Bu yıl hepimiz yüksek kiralardan yükünü omuzlarımızda hissettik.

Gençler, özellikle emekliler semtte tutunmakta zorlandı; yıllardır aynı dükkânda kepenk açan esnaf, "bir sonraki ay" endişesiyle yaşadı. Artan fiyatlar, trafik keşmekeşi ve zaman zaman sabrı zorlayan kalabalık, Kuzguncuk'un dingin ritmini yer yer aksattı.

Evet, hakkını teslim edelim; temizlik geçtiğimiz yıllarda ciddi sorun olmaya başlamıştı. Şimdi geçmiş aylara kıyasla nispeten daha düzenli bir temizlik görüyoruz ama mesele sadece süpürülen sokaklar değil; korunabilen ruh meselesidir.

Vapur Kafe'nin BELTUR'a devri, kimileri için sıradan bir işletme değişikliği gibi görünebilir. Oysa Kuzguncuklular için bu, bir alışkanlığın, bir buluşma biçiminin, bir "biz" hâlinin el değiştirmesidir.

Kuzguncuk İlkokulu'nun tadilata girmesi ise sadece bir bina meselesi değildir; semtin çocuklarının, velilerinin ve geleceğinin geçici de olsa yerinden edilmesidir.

Ve elbette 100 yıllık Gül Ekmek Fırını...

Bir fırın kapandı sananlar yanılır. O kapıyla birlikte sabah kokuları, kuyruk sohbetleri, mahalle hafızasının bir sayfası daha sessizce kapandı.

Tüm bunlar bize şunu gösterdi: Kuzguncuk, kendiliğinden korunacak bir yer değildir. Sahip çıkılmazsa yavaş yavaş eksilir.

Peki, 2026'da Ne Yapmalı?

2026 yılı, şikâyet yılı değil; onarma ve dengeleme yılı olmalıdır.

Önce Kuzguncuk sakini, emeklisi, esnafı korunmalıdır.

Yerel esnafı yaşatacak kira denge modelleri, teşvikler ve semt içi dayanışma ağları kurulmalıdır. Zincirleşmeye değil, mahalle ölçeğine öncelik verilmelidir.

Ziyaretçi-yaşayan dengesi kurulmalıdır. Kuzguncuk, bir "gezilecek yer" olmaktan önce yaşanacak bir mahalledir. Hafta sonları yaşanan yoğunluk kontrollü hâle getirilmeli, sokaklar nefes almalıdır.

Tarihi ve kamusal mekânlar semtle birlikte yönetilmelidir.

Kafeler, parklar, iskele çevresi; karar masalarında mutlaka Kuzguncukluların söz hakkı olmalıdır.

Okullar, çocuklar ve yaşlılar merkeze alınmalıdır.

Bir semtin kalitesi, en genciyle en yaşlısının rahatlığıyla ölçülür. Güvenli yollar, sessiz alanlar ve sosyal destekler öncelik olmalıdır.

Kuzguncuk'un hikâyesi kayıt altına alınmalıdır.

Kapanan her dükkân, göç eden her aile, yaşlanan her çınar bir kayıptır. Bu hafıza yazıyla, fotoğrafla, sözlü anlatımla korunmalıdır.

2026 yılında dileğimiz şudur...

Kuzguncuk, ne sadece nostaljiye hapsolsun ne de hoyrat bir dönüşümün kurbanı olsun.

Bu semt; birlikte yaşamının, selamlaşmanın, sabah fırın önünde beklemenin, vapurda yan yana susmanın değerini bilenlerin yeridir.

Kuzguncuk'u yaşatmak; yüksek sesle değil, sorumlulukla mümkün olur. Elimizde, efsane bir mücadelenin sonunda halka kalan bir bostanımız var. Bu konumunu muhafaza etmek, daha verimli kullanmak, halkın faydası için yeni projeler üretebiliriz. En önemlisi, acilen Halk Ekmek Kuzguncuk'a gelmelidir. Mutlaka hemen bir büfe veya satış yeri oluşturulmalıdır. Bu semti kimse ekmeksiz bırakamaz. Ve biz, konu Kuzguncuk olunca, bu köyün iyiliği için uygun görülen her türlü sorumluluğu almaya hâlâ hazırız.

2026'nın; dünyaya, ülkemize, şehrimize ve semtimize iyilik, güzellik, sağlık ve umut taşımasını diliyorum.

KÜNYE

kuzguncukvarlık

Dünyanın Tek Köy Gazetesi

İmtiyaz Sahibi - Yazı İşleri Müdürü:

Engin Şenol

engin@kuzguncukvarlik.com

Yayın Kurulu:

Cengiz Kaptanoğlu, Nedret Ebcim,
Yalçın Öcal, Mustafa Yılmaz, Mehmet
Altunbulak, Murat Şahan, Olcay Demir,
Burhan Karaçam, Yılmaz Özbakır,
Osman Mete, Ridvan Öztürk,
Nusret Güre, Ali Doğan,
Büşra Ekim Gürbüz

Kurumsal İletişim Sorumlusu:

Oya Coşkun

0 501 651 25 00

info@kuzguncukvarlik.com

Sosyal Medya ve İçerik Üretme Sorumlusu:

Büşra Ekim Gürbüz

busra@kuzguncukvarlik.com

Tasarım-Mizampaj:

FNP digital

Fatoş Zerener, Erhan Zerener,
Ali Doğan

Hukuk Danışmanı: Dağbaşı Hukuk Ofisi
Av. Yunus Ali Dağbaşı

Temsilcilikler:

Almanya: Nuri Maminoğlu
Fransa: Dursun Bilgiç
K.Makedonya: Dr. Mükrem Şaban
Gürcistan: Dursun Köse

İdare Yeri:

Barbaros Mahallesi, Mor Sümbül Sokak
VARYAP Meridyen 1.Blok No: 49
Ataşehir - İSTANBUL - TÜRKİYE

Basım Yeri: Akademi Basın Yayın
Topkapı-İstanbul

Türü: İktisadi ve ilmi, Türkçe, Aylık,
Yerel, Süreli

Her konuda ulaşmak için:

Telefon: 0 216 515 33 55

WhatsApp: 0 532 547 69 20

info@kuzguncukvarlik.com

Web: kuzguncukvarlik.com

Sosyal Medya Adresleri:

X Instagram Facebook LinkedIn kuzguncukvarlik

Kuzguncuk Varlık Gazetesi Resmi Gazete'nin 6

Temmuz 2022 tarih ve 31888 sayılı nüshasında

yayınlanarak yürürlüğe giren BASIN AHLAK

ESASLARI'na uymayı taahhüt eder.

Gazetemizin Ocak sayısını ücretsiz olarak sizlere ulaştırdılar.

TEŞEKKÜRLER

**Sn.Cengiz Kaptanoğlu, Sn.Burhan Karakaş,
Sn.Emre Karakaş, Kuzgun Kahvesi,
Star Crane Vinç, Serkan Yemez
ve Mülkiyeliler Lokali...**

Editörden



Engin Şenol

BİR PAZARTESİ,
BİR ÖĞLEN VAKTİ...

Bazı buluşmalar vardır; takvimde bir güne sığar ama insanın içinde yıllarca kalır. Kuzguncuk'ta yaşadığımız bu buluşma da onlardan biri oldu. O gün bir semt, kendi kendine sarıldı adeta. Sokaklar suskundu ama masalarda hatıralar konuşuyordu. Göz göze gelince anlatmaya gerek kalmayan insanlar vardı. İşte Kuzguncuk tam da böyle bir yer. Muhteşem Kuzguncuk Buluşması, sadece bir davet değil; bir vefa çağrısıydı.

Bu çağrıya kulak veren Kuzguncuk'un çınarları, abileri, sessiz kahramanları oradaydı. 80'i aşkın yürek...

80 ayrı hayat, 80 ayrı hikâye ama tek bir ortak duygu: "Biz buradayız." Bu semtin hafızasında iz bırakmış, duruşlarıyla yol göstermiş çok kıymetli isimler aramızdaydı.

Adlarını anarken bile saygıyla doğrulduğumuz Gündüz Kaptanoğlu ve Cengiz Kaptanoğlu,

emeğiyle, üretimiyle Kuzguncuk'a değer katmış Mehmet Altunbulak... Onların varlığı bu buluşmayı sadece anlamlı değil, unutulmaz kıldı.

O sofrada geçmiş vardı. Çocukluk anıları, eski esnaf selamları, artık aramızda olmayanların sessizliği vardı. Ve en çok da şuydu hissedilen: Kuzguncuk hâlâ birbirini unutmayan insanların semti. Bu gazeteyi çıkarırken en büyük gücüm, işte tam da bu duygu. Ve bu duyguyu benimle birlikte taşıyan yol arkadaşlarım...

Büşra Ekim Gürbüz'ün inceliği ve dikkati, Oya Coşkun'un hafızası, Olcay Demir'in emeği... Ali Doğan'ın bitmeyen enerjisi. Birlikte sadece sayfa hazırlamıyoruz; bir semtin kalbini tutuyoruz.

Yayın Kurulumuzla birlikte, her sayıda bu sorumluluğun farkındayız.

Altıncı sayımızı çıkarırken şunu gönül rahatlığıyla söyleyebilirim: Bu gazete, Kuzguncuk'un aynasıdır.

Ne fazlası ne eksigi...

Olduğu gibi.

İyi ki varsınız Kuzguncuk. İyi ki hâlâ bir araya geliyoruz. İyi ki hatırlıyoruz. Çünkü bir semti ayakta tutan binalar değil, birbirini unutmayan insanlardır. Unutturmayacağız ...

Kuzguncuklu İnci Yalnız Değil...



İnci Alagöz. Görme engelli, böbrek hastası bir Kuzguncuklu. Maliye Bakanlığı Kadıköy Vergi Dairesi'nin santralinde görev yapıyor.

Kış ortasında, oturduğu lojmandan çıkması gerekiyordu. Kuzguncuk Varlık, konuyu ajite etmeden, haberi haber yapmadan önce yetkililere ulaştı. İnci'nin durumunu anlattı, yeniden değerlendirilmesini istedi.

Vatan Caddesi'ndeki Personel Dairesi Başkanlığı dâhil olmak üzere ilgili herkes duyarlı davrandı. Alınan karar doğrultusunda İnci lojmanda kalmaya devam edecek.

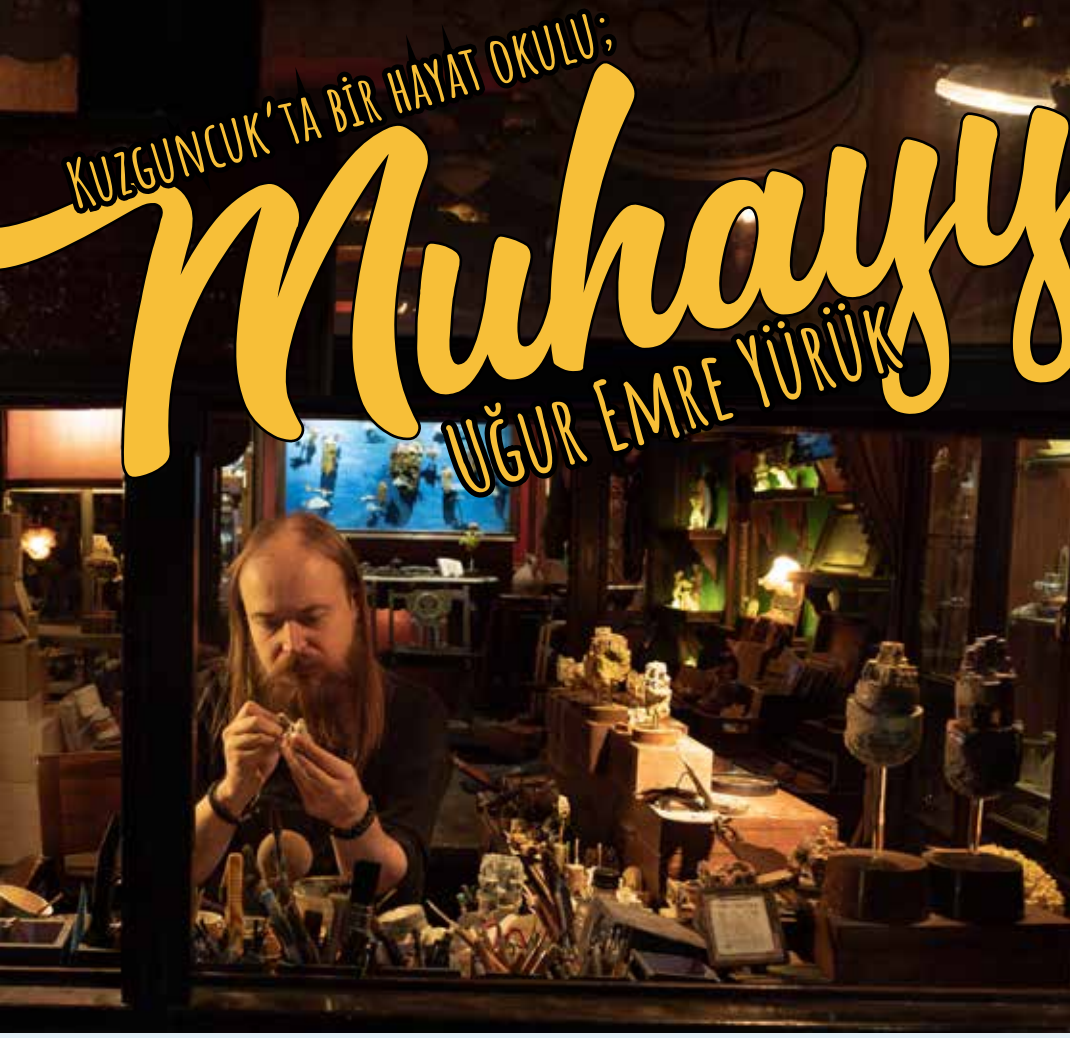
Kısacası, kamu vicdanı işledi ve İnci, kış ortasında sokakta kalmaktan kurtuldu.

Bazen bir haberi yazmamak, en doğru haberciliktir... Duyarlılık gösteren herkese teşekkür ederiz.

RÖPORTAJ: OLCA Y DEMİR

Muhayyer

KUZGUNCUK'TA BİR HAYAT OKULU;
UĞUR EMRE YÜRÜK



125 yıllık Kuzguncuklu...

Mimari Minyatür sanatçısı...

Dükkanı 71 milletden insanın uğrak yeri...

Karşınızda Uğur Emre Yürük

Kuzguncukta en çok ilgi gören mekanlardan biri Muhayyer. Tam 21 yıldır alışılmış tasarım konseptine uymayan, çok zevkli bir atölye aslında. Ailesi 1900'lü yıllarda Balkanlardan gelip Kuzguncuğa yerleşen Doğan Yürük tarafından kurulmuş. Kuzguncuğun her sokağının, her evinin ayrı bir hikayesi var derler ya Uğur Emre Yürük ile da aynı zamanda insanının da derinliğini ortaya koyan bir yolculuğuna çıkartıyor bizi.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz? Okurlarımız için kısa bir biyografi alabilir miyiz?

U.E.Y: Öncelikle gazetenizde bana da yer ayırdığınız için çok teşekkür ederim, herkese sağlıklı ve mutlu yıllar dilerim.

Bendeniz **Uğur Emre Yürük**, minyatür sanatçısıyım. 1988 yılında Kuzguncuk'ta doğdum. Doğma büyüme Kuzguncukluyum. Yeditepe Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler bölümünden mezun olduktan sonra kitap çevirmenliği ve yönetmen asistanlığı gibi farklı işlerde çalıştım. 2018 yılında da babamın davetine icabet ederek **Kuzguncuk Muhayyer**'de hizmet vermeye başladım.

İcadiye Caddesi No: 59/A'da yer alan, konumunu **21 yıldır sürdüren dükkânımızda** hem baba mesleğini devam ettiriyorum hem de heykel sanatının bir formu olarak kabul edebileceğimiz **mimari minyatürler** çalışıyorum.

Aynı zamanda yine Kuzguncuk'ta, benzer konseptte sahip olan; **hem etkinlik mekânı hem de kafe** olarak Bostan Sokak No: 22'de hizmet verecek olan yeni mekânımız **Muhayyer 22**'yi hazırlamaktayım.

Bunların dışında da **İstanbul Tarihi Savaş Sanatları Derneği**'nde yaklaşık yedi senedir, olimpiik eskrimin tarihi bir atası olarak tanımlayabileceğim "**Avrupa Tarihi Savaş Sanatları**" üzerine kılıç eğitmenliği yapıyorum.

Muhayyer

Baba mesleğini devam ettiriyorsunuz. Yaptığınız işi nasıl tanımlarsınız?

U.E.Y: Dükkânımızın ismi Türk Sanat Musikisi'ndeki **Muhayyer makamından** gelir. Muhayyer'in tarihçesinden kısaca bahsetmek gerekirse; uzun yıllar gümrük komisyonculuğu yapan babam, emekliliğine yakın Kuzguncuk'taki aile evimizin restorasyonunu yaparken eski eşyalara yeniden hayat vermeye olan tutkusunu büyütme kararı verip **Kuzguncuk Muhayyer'i, 24 Nisan 2005** yılında açtı.

Babamın topladığı ve restore ettiği parçalar genellikle ahşap ağırlıklı mobilyalar üzerinedir. Aile evlerimizden çıkma ata yadigarı eşyalar ve biraz da diğer antikacıardan topladıklarıyla dükkânın iç dekorasyonunu hep bu şekilde yapmıştır.

Senelik olarak da dükkânın iç ve dış dekorasyonunu yenilemeye hep devam etmiştir.

Ticari amaç gütmeyen, tamamen kendi tutkusunu takip ederek çıktığı bu yolda çoğunlukla dükkânında tanıştığı dostlarıyla **Türk Sanat Musikisi tutkunu** güzel bir topluluk oluşturup uzun seneler güzel hatıralar biriktirmiştir.

Ney üflemeyle olan sevgisi ve dükkânımızın kazandığı "**Muhayyer**" ismi bu dönemlerden kalmaz.



Muhayyer Muhabbetler

Devamındaysa pandemi öncesine kadar mahallemizin eskilerinin "**Muhayyer Muhabbetler**" olarak bildiği konser etkinliklerini düzenlemiştir.

Grup Gündoğarken, Gülcan Altan, Göksel Baktar gibi pek çok sanatçı dostumuz Muhayyer'de konserler vermiştir.

Kuruluşundan beri gerek ağırladığımız binlerce misafir, gerek konser ve diğer etkinliklerimizle mahallemizde hizmet vermeye pandemi öncesine kadar devam ettik.

Atölyeye Açılan Kapı

O zamana kadar özellikle konser etkinliklerimizde çekim yaparak ben de babama yardım ediyordum.

2018 yazında da dükkân günümüzde bilinen son hâlini aldığı esnada babam bana mekânda çalışabileceğim bir alan teklif etti. Açıkçası o dönem sonlandırmayı düşündüğüm çevirmenlik işim ve devam etmesi pek olası olmayan akademik kariyerimi de göz önüne aldığımızda **oldukça muğlak bir gelecek planım vardı.**

Hem mekânı sevdiğim hem de eski hobilerimi tekrardan canlandırmak istediğim için bir atölye alanına sahip olmak hoşuma gitti ve onun teklifini kabul ettim.

Doğup Büyüdüğüm Mahallem, Ekmek Kapım Oldu

İlk başlarda adaptasyon sürecim biraz zorlayıcıydı; esnaflıktan ve ticaretten zerre anlamayan, tamamen muhtemel bir beyaz yaka veya akademisyen olmak için yetiştirilmiş olan kas hafızam bir anda ters köşe oldu.

Ancak senelerce bana yüklenen sorumluluklarımı pratik etmeye zorlanmışken ve bu sorumluluklarla alakalı bir arenada ömrüm boyunca dayak yiyeceğimi düşünürken, bir anda kesinlikle “hobi” olarak kalması hususunda şartlandırıldığım o ilgi alanlarımı serbestçe icra edebileceğim bir mekâna kavuşmuş oldum.

Babam bu konuda zincirkıranım oldu diyebilirim ve kendisine her zaman teşekkürü bir borç bilirim.

Hobilerim üzerinde asla tamamen kanalize olma fırsatı hiçbir zaman bulamamışken, **Muhayyer benim için beş yıllık bir alaylı sanat okulu, ekmek kapısı ve hayat okulu oldu.**

Muhayyer’i ziyaretçilerimizin gözünde özel kılan şeyse bence Kuzguncuklu birisi tarafından Kuzguncuk’ta meydana getirilmiş olmasıdır; mekânın ruhu burada üflendi.

Belki de bu sebeple bu kadar samimi ve yerinde bulunuyor. Muhayyer’i Kuzguncuk’tan başka bir semtte düşünemiyorum bile.



Ben eskiciyim, aynı zamanda da minyatür atölyem var. Gün içerisinde yoldan geçen insanlardan sıklıkla kulak misafiri olduğum şey; “Bu adam ne yapıyor?” oluyor.

Yaptığım işi en kısa biçimde özetlemem gerekirse: “Ben eskiciyim, aynı zamanda da minyatür atölyem var.” Bu cümleyi günde yüzlerce kez tekrarlayarak geçimimi sağlıyorum.

Buranın tamamen münzevi bir hâlde kapanıp çalışabildiğim bir ortam olmamasından ötürü; sürekli ziyaretçi, misafir ve basitçe merak eden insanlarla ilgilendiğimden dolayı işimi hem üretip hem sosyal iletişimde olup hem de ticari faaliyet göstererek yapıyorum.

71 milletten insanla tanışıklık...

Öyle ki bir miktar gayri nizami turist danışma bürosu gibi de hizmet verdiğim oluyor. Kuzguncuk’a yeni gelen yerli veya yabancı pek

çok insana elimden geldiğince hem mekânımı hem de mahallemizi tanıtmaya ve yardımcı olmaya gayret gösteriyorum.

Tamamen dükkâna bağlı olarak yaşadığımdan dolayı pek de gezen bir insan olmadığımı söyleyebilirim. Hatta vitrin önünde çalışırken insanlar beni tanırken; sokakta önlerinden geçip selam verdiğinde beni tanımadıkları bile oluyor.

Ancak 71 milletten insanla tanıştığım ve ülkemizin hemen hemen her yerinden vatandaşımızla sohbet edebilme imkânı bulduğum için gezme kısmını dükkân benim için yapıyor diyebilirim.

Yedi yıllık kısa kariyerim boyunca çok fazla insan anısı biriktirdim diyebilirim. Bunların çoğu gerçekten çok güzel hatıralardı; hayatımın aşkını burada bulmam da bunlardan bir tanesidir.

En yakın dostluk ve ahablıklarımın bir kısmını da yine burada buldum. Seneler sonra uğrasalar bile müdavimlerimi asla unutmam, unutsam da hatırlatırlar zaten. Onun dışında gerçekten kahkahalarla gülererek hatırladığım çok fazla absürt anılarım da var ancak eserlerim için ömür boyu tamirat garantisi sunmam gibi yüzde yüz müşteri mahremiyeti garantisi de sunuyorum, o yüzden affınıza sığınarak, yüz yüze olmadıkça bu anıları kayda geçirmeyi pek istemiyorum.

Çocukluğumdan beri hobilerim içerisinde en çok heykel sanatına meraklıydım. Bunun dışında zaman içinde pek çok el işi tekniğine ve malzemeye maruz kaldım. Atölyemin envanterinde ağır hırdavat malzemelerinden daha ince sanatsal malzemelere kadar pek çok şey mevcut, hatta çoğunun varlığını ben bile unutmuş olabilirim. Atölyemde çalışırken çoğunlukla bir alandaki yetkinliğimi ve üretim hızımı artırmaya gayret gösterirken aynı zamanda da deneme yanılma, çoğunlukla da yanılma yöntemiyle deneysel yeni keşifler



yapmayı seviyorum. Arada dükkâna gelip giden insanlar bana takı veya saatlerini dahi tamir ettirdiği için de ana alanım dışındaki şeylere de müdahale edebilir bir çalışma prensibim var. Son yıllarda en çok tanıdığım şeyse mimari minyatür sanatıdır; iki boyutlu olan geleneksel minyatür sanatının, üç boyutlu formudur diyebilirim. Minyatürlerimin tarzı ise mimari ve tamamen hayali şehirlerin tasvirini içeriyor. Dükkânın en arka duvarında; Pandemi doruk noktasındayken dükkânda çalıştığım ve 1,5 sene içinde bitirdiğim bir uçan adalar tablosu asılı. Bu eser belki de hobilerim içinde yarım bırakmayıp tamamlayabildiğim ilk projeydi, dükkân için bıraktığım CV gibiydi benim için. Önceleri hiç alakam olmamasına rağmen, bu hayali mimari yapıları meydana getirmeyi çok sevdim ve dükkânı ziyaret eden müşterilerim sağ olsun, 5 yıl boyunca benzer işler yapmaya devam ettim. Zaman içerisinde de elimden geldiğince özgün olmasına gayret ettiğim 'Uçan Adalar' konseptinde çalışmaya devam ediyorum. İlk eserim karışık medya olarak tabir ettiğim Diyaroma tarzında bir eserd, sonrasında işçiliğimi artırıp tamamen tek parçadan oyulma ve kaideli, heykel formatında uçan yapılar çalışmaya başladım. Çoğunlukla alçıdan blokları elde oyarak çalışıyorum.

Akdeniz, Ortadoğu ve Asya tipi yapıları andıran bir manzara anlatımım var, en çok keyif aldığım tarz ise tamamen dünya dışı ve fantastik diyebileceğim yapılar. Bu şehirler herhangi bir yeri temsil etmiyor, genellikle müşterilerime, 'Siz nereyi görmek istiyorsanız orası!' diyorum. Benim için yeterli olan karşı tarafa ilham ve huzur vermesi, onun dışında herhangi bir mesaj kaygım yok. Bunun dışında siparişe göre realistik yapılar da çalıştığım oluyor.

İntihal yapmaktan, günah gibi korkuyorum...

İntihal yapmaktan, günah gibi korktuğum için, esinlendiğim veya alıntı yaptığım her bir şeyi genellikle müşterilerime anlatırım. Genel hatlarıyla mümkün olduğunca dünyada muadili olmayan ve kalıp kullanmadığım için her seferinde yeni bir model üretmeye gayret ediyorum. Dolayısıyla bu adalardan birini aldığınızda tamamen size ait oluyor, bir eşi bulunmuyor.

Benden bir eser satın aldığınızda ömür boyu tamirat garantisi olur, altı imzalıdır ve bir

kartvizite, eritilmiş balmumuna dükkânın logosunun bulunduğu bir mühür vurulur.

İşin en güzel tarafı doğup büyüdüğüm mahallede çalışıyorum...

Doğma büyüme bir Kuzguncuklu olarak, eski Kuzguncuk ile bugünkü Kuzguncuk arasında sizce en belirgin farklar nelerdir?



U.E.Y: Hatırladığım kadarıyla Osmanlı'nın Balkanlara yerleştirdiği Müslüman Türk'lerden olan babaannemin ailesi 1800'lerin ortasında Romanya'nın Tulça şehrinden vazife icabı önce kısa bir süre Selanik'e oradan Üsküdar'a gelmişler. 1900'lerin başında da Kuzguncuk, Menteş Sokak'taki evimizi Rum bir papazdan satın alıp yerleşmişler; halam, babam ve ben de aynı evde doğup büyüdük. Hayatımın büyük bir kısmını geçirdiğim mahallem çocukluğumdan bu yana çok değişti, ben de öyle... Ancak maziye unutmadığım gibi geçtiğim yolları da unutmamaya gayret gösteriyorum. Eskilerin anlattıklarıyla yeni karşılaştığım şeyler arasında, Kuzguncuklu diğer herkes gibi yolumu tayin etmeye çalışıyorum. İşin en güzel tarafı doğup büyüdüğüm mahallede çalışıyorum, herkesi tanımasam da herkes beni tanımasa da uzun zamandır aşına olduğum kişiler ve mahalleden elinde büyüdüğüm insanların arasında geçimimi sağlıyor olmak çok güzel bir lütuf. Çocukluk arkadaşlarımla veya ağabey ve ablalarımla bir kısmıyla hâlâ görüşüyorum, bazı arkadaşlarımla kendi hatalarımla yüzünden seneler içinde birer yabancıya dönüştü fakat halen onları kardeşlerim olarak görüyorum. Her gün mahallenin ilan tabelasının önünden geçerken göçen büyüklerimizin hatıraları hâlâ zihnimde, çocukluğumdan beri mahallede iş yapan esnaflarımızın bir bir kepenk kapatıp yerine çağın zorunlu kıldığı mekânların açılmasına tanık olmayı da diğer herkes gibi normalleştirdim artık sanırım. Henüz 37 yaşında olduğum için Kuzguncuk'un eski hali-yeni hali hakkında ahkâm kesmeye haddim yok diye düşünüyorum, burayı yine en iyi

büyüklerimiz anlatır, benimkiler dünden kalma bulanık ve çocuksu hatıralardan ibaret. Yalnızca mahallenin sakini olmak ve esnafı olmak arasında bir ikileme düştüğümü söyleyebilirim. Mahallemizin son on senede alışılmadık bir biçimde popülerleşmesi ve kalabalıklaşması genellikle bir sorun olarak anlaşılıyor. Özellikle Cihangir, Moda, Kadıköy, Çengelköy gibi semtlerin yaşadığı korkunç dönüşümler pek çok insan için benzer bir travma söz konusu. Ancak bu semtlerin çoğu yerli halkını kaybettiği veya yeni yerleşen insanları kendine has kültürüne dâhil edemediği için genellikle kimlik kaybı yaşadıkları kanısındayım. Bizim mahallemiz için bu tam olarak söz konusu değil zira buranın insanı da buraya yeni yerleşen insanlar da mahalleyi canıgönülden sahipleniyor. Hatta biraz ileri gideceğim ama o biz yerliler olarak, 'Yolda yürümemize mani oluyorlar.' dediğimiz insan kalabalıklarından birkaç kişiyi kenara çekip konuşsanız, mahallemizi ne kadar çok sevdiklerini ve biraz nefes alabilmek için buraya geldiklerini söyleyeceklerdir.

Hepimizin günün sonunda insan olduğumuzu, isimlerimizin, suretlerimizin günün birinde toza karışıp gideceğini unutmamamız gerek.

Bu dünya bize ait değil, burada konakladığımız ve konaklarken yaptıklarımız kadarından sorumluyuz. Burası popülerleşmeden önce de Kuzguncuk çok kozmopolit bir yerdi.

Onlarca farklı görüşün ve kişiliğin bir arada yaşadığı bir mahalleydi; sadece nüfusu veya uğrayanı bu kadar fazla değildi. Tahminimce bana katılmayacaksınız fakat bir arada yaşamak ile uyumlu olmak birbirinden farklı şeylerdir.

Aradaki ince çizgiyi sadece saygı ve iletişim perçinler. Buranın yerlisi olan veya sadece ziyarete gelen pek çok kişiyi yüzlerce kişiyi dinlemiş olan birisi olarak, lafı daha fazla uzatmadan söylemem gerekir ki; herkesin kendine ait bir Kuzguncuk nostaljisi ve romantizmi var. Bu nostalji ve romantizm bazen ortak bir hâl, hayal hâlini alırken, bazen de tamamen birbirine tezat bir görünüm alabiliyor. Günün sonunda kendimize ait olan hayata bakış açılarımız bunlara yön veriyor, sadece biraz gayret göstererek beraber yaşarken, uyum da sağlanabilir. Ben elimden geldiğince ve uzun yıllar boyunca mahallem, ülkem, kültürüne hizmet etmeyi, arzulamaktayım.

Dilerim doğduğum bu yer, ben buradan toza karışıp gittikten çok sonraları bile, uğrayanlarına huzur veren bir yer olarak kalır.

Esenlikle kalın.



Kuzguncuk'un hafızası kayıt altında...

Kuzguncuk, misafirlerini ağırlamaya; Vapur Kafe çok özel buluşmalara ev sahipliği yapmaya devam ediyor.

Bilgi Üniversitesi Yeni Medya ve İletişim Bölümü öğrencisi Abdullah Berâ Albayrak, okul projesi kapsamında Üsküdar'ın kozmopolit yapısını anlatan mini belgeselin çekimleri için Kuzguncuk'taydı. Çekimlere arkadaşları Sima Şanlı ve Zeynep Sude Güler de destek verdi. Belgeselin ilk çekimleri, Kuzguncuk'un yaşayan hafızası 98 yaşındaki Mecit Kazan'ın evinde yapıldı. Ardından çekimler, Boğaz manzarası eşliğinde Vapur Kafe'deki Tasarım Vakfı'nın terasında devam etti.

35 yıldır Kuzguncuk Camii'nde görev yapan İmam Aydın Vatan, farklı inançların yıllarca aynı mahallede yan yana yaşadığı

Kuzguncuk'u kendi tanıklığıyla anlattı. Kuzguncuk'un "Fahri Baba"sı Fahri Mete, doğma büyüme Kuzguncuklu kimliğiyle eski günleri ve tanıklık ettiği mahalle hayatını paylaştı.



Hayim Behmoaras, Sefarad mutfağını ve Kuzguncuk'un gayrimüslim geçmişini aktarırken; akıcı Ladino konuşmasıyla bugün kaybolmaya yüz tutmuş bir



dilin ve kültürel belleğin önemini bir kez daha hatırlattı.



Metet Döner'in sahibi Mehmet Altınbulak ise tanık olduğu Kuzguncuk'un dönüşümünü anlattı. Çekimlerin son durağı, üç kuşaktır



Kuzguncuklulara hizmet veren ve son günlerini yaşayan Gül Simit Fırını oldu. İsmail Recepoğlu ile yapılan kayıtlar, uzun yıllardır Kuzguncuk'un simge duraklarından biri olan fırının kapanma sürecini ve yaşanan sorunları belgeselin önemli başlıklarından biri haline getirdi. Bu durum, mahallede kaybolan değerler ve esnafın karşılaştığı zorluklar açısından dikkat çekici bir örnek olarak aktarıldı. Kuzguncuk Varlık ev sahipliğinde gerçekleşen bu bir günlük çalışma; mahallenin geçmişini, bugününü ve değişimini, insanlar ve mekânlar üzerinden olduğu gibi kayda aldı.

Sevgili Bera ve ekibine başarılar diliyor, Kuzguncuk'a yeniden bekliyoruz.

ÖZLEM



Dursun Köse

Kuzguncuk'un Sesi:

"KUZZGUNCUK VARLIK GAZETESİ" Bir Çınarın Gölgesinde Tutulan, Tarafı Mahalle Olan Sokakların Hafızasıdır.

Bazı yerler vardır; ne imar planına girer ne manşetlerde yer alır. Ama kaybolursa, hayatta bir eksiklik hissedersiniz.

Kuzguncuk, işte öyle bir yerdir. Bir semt olarak değil, bir birlikte yaşama biçimi olarak yaşar.

Herkesin adını bildiği ama kimsenin sahiplenmediği bir ortak bellektir.

KUZZGUNCUK VARLIK, bu belleğin tutulduğu defterdir. Ne olanı büyütür ne eksileni gizler. Yüksek sesle konuşmaz ama unutulacak olanın önünde durur.

Kuzguncuk bir yer adı değildir. Birbirini tanıyan kapı tokmaklarının sessizliğidir. Taş basamaklarda yarım kalan adımların hatırasıdır, gidenlerin ardından kalan çiçek saksılarıdır.

Değişim geldiğinde susmaz, "Kimler vardı burada?" diye sorar. Ve cevap verir: insanlarıyla.

Bazen bir sabah erken açılan fırının kokusudur Kuzguncuk, bazen akşamüstü sahile inen yorgun bir selamdır.

Haritaya sığmaz, çünkü o bir hatırlama biçimidir. Silinmez, çünkü adı değil, hikâyesi yaşar.

Kuzguncuk konuşmaz sanırlar. Oysa her duvar bir şey bilir. Bir pencere kapandığında, bir hayat eksilir mahalleden. Kuzguncuk bunu kaydeder; sessizce, kimse fark etmeden.

Çünkü bazı şeyler kapanmaz; bir sokağın hafızası, bir mahallenin sesi, birbirine değmeden yaşayan insanların ortak geçmişi.

KUZZGUNCUK VARLIK, işte tam da bu yüzden gereklidir. Gazete olduğu için değil, hatırlattığı için. Bir semitten daha fazlasıdır; bir mahallenin sesini tutan, geçmişle bugün arasında bir köprüdür. Saygılarımla,

DİPNOT



Ömür Kahraman

ağırlamayı biliriz. Kapı önü sohbetleri, mahalle fırınından yayılan kokular, bostanda çalışan gönüllüler... Bu atmosferi korumanın yolu, ziyaretçilerle mahalle arasında karşılıklı saygıya dayalı bir ilişki kurmaktan

geçiyor.

Kuzguncuk'un kıymetini bilenlere...

Kuzguncuk, hiç kuşkusuz İstanbul'un kalabalığa rağmen hâlâ nefes alabilen ender mahallelerinden birisidir. **Burası sadece bir semt değil; yıllardır aynı sokaktan geçen komşuların selamıyla, bostanın toprağa sinmiş bereketiyle, renkli evlerin arkasında biriken hatıralarıyla yaşayan bir bütün.** Kısacası Kuzguncuk, kendine has bir ruh taşıyor. Ve o ruhu korumak, hepimizin ortak meselesi.

Son yıllarda mahallemiz daha fazla ilgi görüyor. Bizi dışarıdan merak eden, sokaklarımızı, çokkültürlü geçmişimizi, bostanımızı görmek isteyen pek çok misafir ağırlıyoruz. Bu ilgi, aslında Kuzguncuk'un güzelliğinin bir kanıtı. Hatta yerel esnafımıza ve mahalledeki yaratıcı üretime de güç katıyor.

Fakat hepimiz biliyoruz ki; güzelliğin getirdiği ilgi bazen yorucu olabiliyor. Hafta sonları artan kalabalık, fotoğraf çekimindeki yoğunluk, kafelerde yer bulmakta zorlanan komşularımız... Bu sahneler artık bize yabancı değil. **Kuzguncuk'un cazibesi, zaman zaman Kuzguncuk'un sakinliğini gölgeleyebiliyor.**

Ama çözüm "kimse gelmesin" demek değil. Asıl mesele, nasıl geldiği.

Biz Kuzguncuklular misafir

İşte tam da burada, gözden kaçırmamız gereken çok değerli bir güç devreye giriyor: turist rehberleri.

Bugün İstanbul'da turizmin yönünü belirleyen, misafirleri bir semtin ruhuna hazırlayan, hikâyeleri doğru aktararak ziyaret deneyiminin kalitesini artıran kişiler rehberlerdir. Onlarla kurulacak doğru bir iş birliği, Kuzguncuk'un korunmasında sandığımızdan çok daha etkili olabilir.

Turist rehberleriyle birlikte uygulanabilecek bazı adımlar var:

- **"Mahalleye Saygılı Tur" ilkeleri oluşturulabilir.** Konut kapılarında fotoğraf çekerken hassasiyet, kalabalık grup yürüyüşlerini dar sokaklarda dağıtmak, gürültüyü azaltmak gibi basit kurallar bile Kuzguncuk'un gün içinde daha huzurlu kalmasını sağlar.

- **Rehberlere özel kısa eğitimler düzenlenebilir.** Kuzguncuk'un çokkültürlü mirası, sinagog-kilise-cami hattı, bostanın hikâyesi... Kuzguncuk uzmanı rehberler, bu bilgileri doğru aktarırsa ziyaretçi mahalleye bambaşka bir gözle bakar.

- **Bostanda küçük buluşmalar yapılabilir.** Gelen gruplar sadece fotoğraf çekmek yerine bostanın hikâyesini dinler, belki bir gönüllüyle sohbet eder. Böylece Kuzguncuk, tüketilen değil, deneyimlenen bir yer hâline gelir.

- **Yerel esnafı destekleyen yönlendirmeler yapılabilir.** Rehberler tur gruplarını zincirlere değil, mahallemizin emektar dükkânlarına yönlendirdiğinde, hem ekonomik denge korunur hem de Kuzguncuk'un kendine özgü çeşitliliği devam eder.

- **Mahallenin yoğun saatlerine göre tur planlanabilir.** Hafta içi veya sabah saatlerinde düzenlenen turlar hem mahalleliye yük olmaz hem de ziyaretçilere daha sakin bir deneyim sunar.

Bu tür iş birlikleri sayesinde rehberler sadece tur yöneten insanlar olmaktan çıkar, Kuzguncuk'un kültürel elçisi hâline gelir.

Esnafımıza da mahalleliye de büyük iş düşüyor. **Mahalle dayanışması güçlü oldukça, turizmle uyum içinde bir yaşam kurmak çok daha kolay.** Biz Kuzguncuklular bostanı birlikte savunduk, sokaklarımızı birlikte güzelleştirdik, komşuluk kültürünü beraber yaşattık. Turizmle dost bir düzen kuracaksa yine birlikte kuracağız.

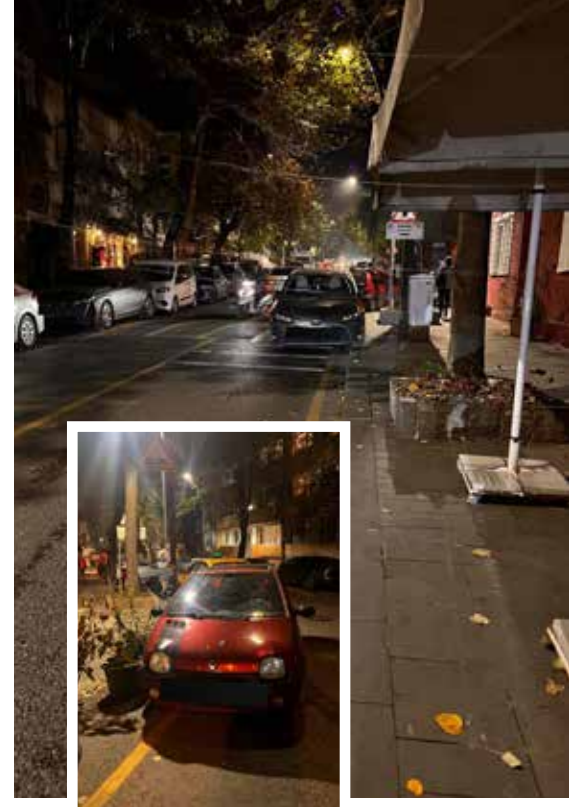
Çünkü Kuzguncuk'un cazibesi gürültüde değil, sakinlikte saklıdır. Gösterişte değil, sadelikte. Kapı önündeki sandalyesinde oturan bir teyzenin selamında, sokaktan geçen komşunun elindeki poşette, bostanın sabah serinliğinde...

Bu yüzden gelenlere de söylemek gerekir: **Kuzguncuk bir dekor değil, yaşayan bir mahalledir. Ve bu mahalleyi gerçekten sevmek, önce ona saygı duymaktan geçer.**

İşte bu yüzden turist rehberleriyle kurulacak doğru iş birlikleri, Kuzguncuk'un geleceğini korumanın en önemli yollarından biri. Hep birlikte istersek, hem mahallemizi hem de burada misafir olanları mutlu eden bir denge kurabiliriz.

Kuzguncuk, birlikte güzel. Ve o güzelliği yaşatmak da yine bizim elimizde.

Kuzguncuk'ta Yürümek Artık Lüks Oldu!



Ne yazık ki Kuzguncuk'ta uzun süredir devam eden ve son dönemde daha da görünür hâle gelen bir sorunla ilgili çok sayıda şikâyet alıyoruz. Kaldırımlara ve sokak köşelerine park edilen araçlar, yayaların günlük yaşamını ciddi biçimde zorlaştırıyor.

Mahalle sakinlerinden gelen bildirimlere göre; özellikle dar sokaklarda, yoğun kullanılan güzergâhlarda kaldırımlar zaman zaman tamamen kapanıyor. Bu durum; çocuklar, yaşlılar, bebek arabası kullananlar ve engelli yurttaşlar için **güvenlik riski** oluşturuyor.

Kuzguncuk Varlık'a iletilen şikâyetlerde, yaya alanlarının araçlar tarafından işgal edilmesinin hem **kamusal alan hakkını** ihlal ettiği hem de mahalle kültürüne zarar verdiği vurgulanıyor.

Mahalleli, sürücülerini daha duyarlı olmaya davet ederken; kaldırımların park yeri değil, **yayaların ortak yaşam alanı** olduğunu hatırlatıyor.



BOĞAZIÇI EMLAK

BOĞAZIÇI EMLAK

0216 310 20 24-0532 625 88 78



BOĞAZIÇI EMLAK

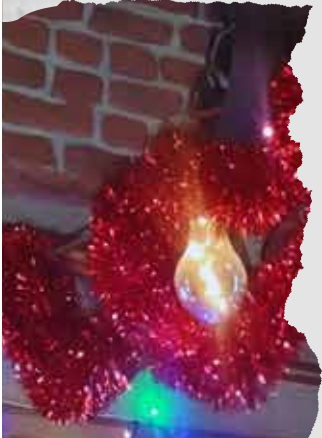
icadiye caddesi No:23/A

0532 625 88 78

2026 yılı; sağlık, huzur ve bereket getirsin.
Yeni yılda umutlarımız çoğalsın, dayanışmamız güçlensin.
Sevdiklerinizle birlikte nice güzel yıllara...

Cafe 2 Herkese Mutlu ve Huzurlu Yıllar Diler!

Yıllardır el yapımı pizzalarımız ve sade ama doyurucu burgerlerimizle tanınıyoruz; özenle seçilmiş malzemelerle hazırlanan pizzalarımızda klasik tatları küçük sürprizlerle birleştiriyoruz. Kuzguncuk İcadiye Caddesi'nde konumlanan butik mekânımız, hem sıcak sohbetlere hem de keyifli molalara ev sahipliği yapıyor. 2026'da da önceki yıllarda olduğu gibi siz misafirlerimizi heyecanla ağırlamaya devam edeceğiz. Bu vesileyle herkese sağlıklı ve mutlu yıllar dileriz.



☎ (0216) 391 74 74

📷 cafeiki

No:2/2A, İcadiye Caddesi Tenekeci Musa
Sokak Kuzguncuk Mahallesi, Kuzguncuk,
34674 Üsküdar/İstanbul

2026 yılı Kuzguncuğa, Üsküdar'a
İstanbul'umuza, ülkemize ve dünyaya
güzellikler taşısın .



Kuzgun Kahvesi

Dünya Mutfağı Kahvaltı Kuzguncuk'ta
Lezzetin Tek Adresi

Kuzgun Kahvesi
Dünya Mutfağı & Kahvaltı 🍳🍰
✨ Kuzguncuk'ta Lezzetin Tek
Adresi ✨
Kuzguncuk Mahallesi İcadiye
Caddesi No:25 Üsküdar İstanbul,
İstanbul, Turkey

Kuzguncuk,İcadiye Cd.No:25, Üs

Kuzguncuk'ta Zamana Direnen Bir Tat: Dilim Pastanesi

Kuzguncuk'ta bazı dükkânlar vardır; tabelasından çok hatıralarıyla tanınır. Kapısından girildiğinde yalnızca bir vitrin değil, geçmişten bugüne taşınan bir mahalle hikâyesi karşılar insanı.

Dilim Pastanesi, işte bu hikâyelerden birinin sessiz ama ısrarcı taşıyıcısı. Yıllar boyunca aynı sokakta, aynı sıcaklıkla hizmet veren **Dilim Pastanesi**, 1 Ağustos 2024 tarihinde kardeş ortaklarından devir almarak üçüncü nesle emanet edildi. Bu devir, yalnızca bir anahtar teslimi değil; emeğin, sabrın ve esnafliğin kuşaktan kuşağa aktarılması anlamına geliyor. Tezgâhın arkasındaki ustalık değişse de, pastanenin ruhu yerli yerinde duruyor.

Üsküdar'ın bu kendine has semtinde **Dilim Pastanesi**, değişime teslim olmadan ayakta kalmaya çalışan bir mahalle esnafı olarak varlığını sürdürüyor. Yeni nesil tüketim alışkanlıklarına karşı, geçmişten gelen değerleriyle direniyor; çünkü bazı tatların ve bazı mekânların aceleye gelmemesi gerektiğini hatırlatıyor.

İstanbul'un hızla dönüşen yüzü icinde **Dilim Pastanesi**, üç kuşaktır aynı duyguyu yaşatmaya devam ediyor.





Bir Kuzguncuklu olarak bu tünelden geçmek istiyorum.

— Yılmaz Özbakır

Ben 60 yıllık Kuzguncukluyum. Bu geçidin yaya geçidi olarak açık olması gerektiğini düşünüyorum.

Eskiden askerler ve aileleri rahatsız oluyor denilerek kapatıldı. Peki şimdi kim rahatsız oluyor?

Biz, Boğaz Köprüsü'ne asansörle çıkan nesiliz; o da kapandı.

Kıyı Emniyeti ve diğer kurumlar alanı rahatça kullanırken, vatandaş neden geçemesin?

Bırakın insanlar yürüyerek geçsin

Burası köprünün altı; Beylerbeyi Sarayı'nın altı.

Askeri Okul'un etrafından dolanmadan, köprünün altından geçmek mümkün ve bu kamusal bir hak.

Kuzguncuklu yaya olarak geçmek istiyor.

Bu kadar basit.

Köprünün Altı Kime Kapalı?

Katmando Dağlarından Boğaz'ın İncisi Kuzguncuk'a Atfettiğim Bir Gökyüzü Hikâyesi

Tibet'in en yüksek Katmando Dağları'nın zirvesinde bir yaban kuşu oturuyordu. Kanatlarında dağların buzları ve gökyüzünün maviliği vardı. Her gün gökyüzüne bakardı; bulutların arkasından dünyanın diğer ucuna bakan gözleriyle bir yer arıyordu. Bir yer ki orada dağların sessizliğiyle denizin sesi buluşsun.

Bir gece, en parlak yıldız ona bir mesaj gönderdi:

"Görüyorsun o uzağındaki mavi çizgiyi? Orada, Boğaz'ın kıyılarında, renkli evlerin arasında bir mahalle var; Kuzguncuk. Orada aradığın huzuru bulacaksın."

Kuş, sabahın ilk ışığında kanatlarını açıp yoluna çıktı. Günlerce uçtu: dağların üstünden, ormanların üzerinden, nehirlerin kıyılarından... Sonunda gökyüzünde bir mavi karalık gördü; Boğaz. Ve orada, Anadolu Yakası'nda, renkli duvarlı evlerin, çiçekli balkonların arasında Kuzguncuk duruyordu.

İskelenin yanındaki bir ağaca kondu. Duyduğu ilk ses, Boğaz'ın dalgalarının vurduğu ses idi; dağların esintisinden farklı ama bir o kadar da huzurlu. Sonra bir kadının çay kepçesinin çınladığı ses, çocukların kahkaha sesi, bir kedinin mırıldamasını duydu. Tüm bu sesler bir araya gelerek dağlarda hiç duymadığı bir müzik yarattı.

Günler geçti. Kuş her gün farklı yerlere kondu: Surp Krikor Lusavoriç Kilisesi'nin

GURU



Rıdvan Öztürk

çatısının üstünde, Kuzguncuk Camii'nin minaresinin yanında, Beth Yaakov Sinagogu'nun bahçesinde... Her ibadet yeri kendi sessizliğini ve umudunu taşıyordu, tıpkı Katmando Dağları'nın zirvesindeki tapınaklar gibi.

Bir akşam, Perihan Abla Sokağı'ndaki bir kafede oturan bir sanatçı kuşu gördü. Kalemmini alarak onu çizdi. Kuş baktı: resimde kendisi, arkasında dağların gölgesi, önünde Boğaz'ın maviliği vardı. Sanatçı dedi ki:

"Sen nereden geliyorsun bilmiyorum ama buraya ait gibi görünüyorsun. Kuzguncuk herkese yer bulur, hatta dağlardan gelen kuşlara da."

O günden itibaren Kuzguncuk'un gökyüzünde duran o kuş, dağların anısını Boğaz'a taşıdı. Her sabah dalgaların sesiyle birlikte dağların esintisini hatırlatır, her akşam yıldızlara bakarak hem Kuzguncuk'u hem de Katmando Dağları'nı sevmekten mutlu oldu.

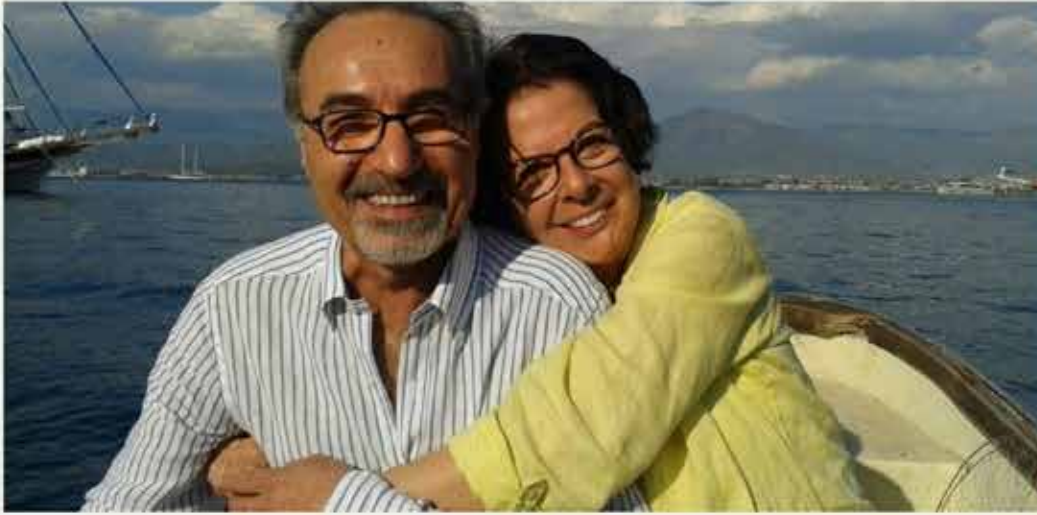
Çünkü bazen en uzak yerlerden gelen şeyler, en yakın yollarla kalbine ulaşır ve Kuzguncuk, tam da o kalbin bulunduğu yerdi.



DENİZ ECZANESİ: KUZGUNCUK'TA KAPISI HİÇ KAPANMAYAN BİR HİKÂYE

Kuzguncuk'ta bazı dükkânlar vardır; kapısından girince ilaç değil, güven alırsın. Deniz Eczanesi işte onlardan biriydi. Belki hâlâ da öyledir. Hikâyesi 1969 yılında başlar. Bir eczane açılır ama aslında bir semtle sessiz bir sözleşme imzalanır. 1971'de Eczacı Haluk Yazar devralır. Babası Şükrü Bey vitrini görür görmez karar verir. Bazen insan, bakar ve anlar. "Burası" der. Ve yanılmaz. Kuzguncuk'ta üçüncü bir eczane açılacağı duyulduğunda, mesele rekabet olmaz. Dayanışma olur. İlkur Hanım'ın babası İsmail Hakkı Karakan, eski muhtar İsmail Bey'in aracılığıyla eczaneyi kiliseden kiralar. Bir semtin kimliği bazen tek bir cümlede saklıdır: Farklılıklar yan yana durabiliyorsa, orası Kuzguncuk'tur. 1975 yılında Haluk Bey askerededir.

Deniz Eczanesi emanettir. O emaneti İlkur Hanım tutar. Mesul müdürlük yapar ama asıl yaptığı şey şudur: Kapıyı kapatmaz. Semti sahipsiz bırakmaz. Askerlik dönüşünde, 1982'de Nur Eczanesi açılır.



Tam 40 yıl boyunca... Gece yarısı çalınan kapılar, "bir bakar mısınız" diye uzatılan reçeteler, kimsesiz gibi gelen ama hiç kimsesiz olmayan insanlar... Orası bir ticarethane değil, bir duraktır. Deniz Eczanesi toplam 55 yıl boyunca Yazar ailesinin ellerindeydi. Bunun 50 yılı Haluk Bey'e, son 5 yılı oğlu Emre Bey'e aitti. Bir meslekten öte, bir yaşam biçimiydi bu. Bugün eczanenin işletmecisi Fidan Tuncay. Pandemi sonrası mesleğe yeniden dönerken yolu Kuzguncuk'a düşer.

Ama burayı alırken bir şart vardır sanki: Hiçbir şeyi bozmamak. Bu yüzden eczanenin adı aynı kalır. Vitrini aynı kalır. Telefon numarası bile... Çünkü bazı yerlerde değişim, silmek değildir. Hatırlayarak devam etmektir. Haluk Bey ve İlkur Hanım artık aramızda değiller. Ama Deniz Eczanesi'nin camına vuran ışıktaki, tezgâhın arkasındaki sessizlikte, mahallelinin içeri girerkenki tereddütsüz adımında onlar hâlâ buradalar. Kuzguncuk'ta bazı kapılar vardır. Kapanmaz. Şimdi Eczacı Fidan Tuncay hanımefendi karşılar sizi. Yine aynı içtenlik ve Kuzguncuk mirasıyla. Tabi ki bu eczane ile özdeşleşmiş iki genci Fatih Koca ve İdris Şanlı her daim reçetenizi yapmaya hazır. Deniz Eczanesi sadece nöbet değiştirdi. Ruhunu ise asla.



Yeni yıl; kalbinize ferahlık, hayatınıza denge getirsin.



Gremlin

SOY WAX CANDLE

"Gremlin," benzersiz ve yaratıcı yiyecek konseptli mumlar üretme fikriyle 2024 yılının Ocak ayında doğdu. Her şey, evin mutfağında küçük bir deneme olarak başladı. Lezzetli yiyeceklerin görsel cazibesini ve büyüleyici kokularını, el yapımı mumlara dönüştürme tutkusunu, bu markanın temelini oluşturdu.

İlk başlarda yalnızca hobi olarak yapılan bu üretim, kısa sürede büyük ilgi görmeye başladı. Müşteriler, Gremlin'in sunduğu sıradışı ve gerçekçi yiyecek temalı mumları çok sevdi. Talebin artmasıyla birlikte, markanın potansiyeli daha da belirgin hale geldi.

İşler büyüdükçe, ev mutfağından daha büyük bir alana geçme ihtiyacı doğdu ve sonunda Gremlin, kendine ait bir atölye kurdu. Bu atölye, markanın ruhunu yansıtan yaratıcı bir merkez haline geldi. Burada, her bir mum özenle tasarlanıyor, el yapımı olarak üretiliyor ve müşterilere ulaştırılıyor.

Yeme De Yanında Yak!

İcadiye Mahallesi Kurtçelebi Sokak No:12A Üsküdar
 idill.alogluu@gmail.com
 Gremlincandless
 0535 442 08 77



tüyb
Fikret Yavuzçetin
100*130CM

tüab
Fikret Yavuzçetin
144*236CM



Fikret 'in Yeri



Kuzguncuk

"GÖR, TAT, YAŞA: KUZGUNCUK'UN ÜÇLÜ DENEYİMİ."



Pastafarian

- İcadiye Caddesi No: 3/A
- 0533 545 80 86
- pastaafarian



Kuzguncuk Optik

- İcadiye Caddesi No: 20/A
- 0533 545 80 86
- kuzguncukoptik



Kuzina

- Üryanizade Sokak No: 1/B
- 0533 545 80 86
- kuzinaartisan

UMUTLA BAŞLAYAN YENİ YIL, HER GÜNÜNÜZE KÜÇÜK MUTLULUKLAR EKLESİN.

Ceremony Kanlica

Ceremony Kanlica, özel günlerinizi en mükemmel şekilde kutlamanız için size benzersiz bir deneyim sunuyor. Ceremony Kanlica olarak misyonumuz, konuklarımıza unutulmaz anlar yaşatmak zarif seçkin ve benzersiz bir etkinlik deneyimi sunmaktır. Etkinlik sektöründe yenilikçi ve ilham verici bir marka olarak tanınmak; kalite ve estetiği ön planda tutarak, sektörün öncüsü olmak. Ceremony Kanlica, özel günlerinizi en mükemmel şekilde kutlamanız için size benzersiz bir deneyim sunuyor. Şehrin büyüleyici manzarası eşliğinde, şıklığı ve kaliteyi bir araya getiren hizmetlerimizle düğün, nişan, doğum günü gibi tüm özel anlarınızı unutulmaz kılıyoruz.



**Takvim değişirken kalbinizdeki umutlar büyüsün,
yeni yıl size iyi gelsin.**

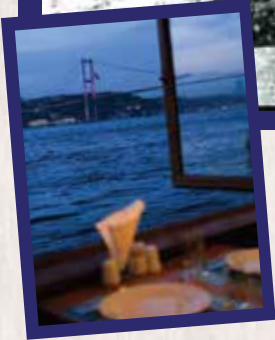


İstanbul'un

boğazla buluştuğu en özgün semtlerden biri olan Kuzguncuk, bugün hâlâ şehirde nadiren bulunan bir mahallesel sıcaklık ve tarihi doku barındırır. Bu dokunun en köklü temsilcilerinden biri de **1951'den bu yana aynı yerde hizmet veren İsmet Baba Restaurant'tır**. Boğaz'ın hemen kıyısında, denizin hafif dalga sesleriyle harmanlanmış masalarıyla İsmet Baba, İstanbul'un klasik deniz ürünleri kültürünün yaşayan bir simgesi olarak yıllardır müdavimlerini ağırlıyor.



İsmet Baba'yı özel kılan sadece lezzetleri değil, aynı zamanda samimi atmosferi ve boğaza açılan eşsiz konumu.



Mekân, kurulduğu ilk yıllarda kahvehane ve "Yalı Gazinosu" olarak başladığı yolculuğunu zamanla geleneksel bir balık restoranına dönüştürdü ve ismini kurucusu **Mehmet İsmet Dökmecier'den alan "Baba" lakabıyla anılır hale geldi**. Bugün üçüncü kuşak tarafından işletilen İsmet Baba, taze balıklar, mezeler ve rakı üçlüsüyle hem yerel İstanbulluların hem de şehrin gastronomi meraklılarının değişmeyen buluşma adresi.

İsmet Baba'yı özel kılan sadece lezzetleri değil, aynı zamanda samimi atmosferi ve boğaza açılan eşsiz konumu. İç mekândaki ahşap detaylar, eski dönem fotoğrafları ve pencereden uzanan deniz manzarası, burayı sadece bir restoran değil, İstanbul'un yeme-içme tarihine tanıklık eden bir kültür mekânı haline getiriyor. Kuzguncuk'un mahalle ruhunu bozmadan yaşayan bu klasik, İstanbul'un en eski restoranları arasında yer alırken nostalji ile lezzeti bir arada sunuyor.



Konum için
QR Kodu Okutunuz.

ismetbabarestaurant

+90 (0216) 341 33 75

İZDÜŞÜM



Avukat Semanur Gelturan

Sinagog'un girişindeki mermer kitabe, kapıdan giren herkesi bir deneme yazısının ilk cümlesi gibi karşılar. Burası, dürüstlikle girilen, kalbin arınmışlıkla dolduğu bir mekandır.

İçeri girdiğinizde ise, sizi kentin karmaşasından alıp kutsal bir sükûnete taşıyan

bir atmosfer sarar. "Kal de Abasho" (Aşağı Sinagog) olarak da anılan bu yapının ana salonundaki sekizgen kubbe, sanki bir gökyüzü vaadi gibi yükselir.

Bu kubbenin Kutsal Topraklar'dan sahnelerle bezenmiş olması, cemaatin köklerine duyduğu sonsuz bağlılığın da bir resmidir. Buradaki her bir avize, her bir Tevrat Tomarı, ceylan derisine yazılmış o kadim kelimeler, yüzyılların getirdiği bilgelikle titreyişir.

Bet Yaakov'un hikayesi, günümüzde de canlı kalmaya devam etmekte olup Kuzguncuk'un Yahudi nüfusu zamanla azalmış olsa da, kökeni bu topraklara ait olanlar, Şabat duaları için düzenli olarak bu sinagoga gelmeyi sürdürmektedirler. Bu bir aidiyet eylemidir; geçmişini bugüne taşıyan kutsal bir köprüdür.

Ancak Bet Yaakov'u gerçekten özel kılan bir başka yönü daha vardır ki o da **İnançlar Arası Uyumun Sembolü** olması. Her yıl Ramazan ayında, sinagog kapılarını Müslüman komşularına açarak bir iftar yemeği düzenler. Bu, sadece bir gelenek değil, komşuluğun, saygının ve bir arada yaşama sanatının en zarif örneğidir.

Duvarı asılı bir Tevrat ayeti, kapıda bekleyen bir İmam ve yan yana oruç açan cemaatler...

Bu sahne, İstanbul'un sadece harita üzerinde bir nokta değil, kalplerin birleştiği bir ruh olduğunu gösterir.

Boğaz'ın Sakin Kıyısında Bir Sessizlik Hikayesi: Kuzguncuk Bet Yaakov

İstanbul...

Bu kadim şehir, yalnızca coğrafi konumuyla değil, içindeki sayısız inanç ve kültürün adeta duvardaki tuğlalar misali birbiriyle örülüşüyle de nefes kesicidir. Bu çok sesli senfoninin en zarif, belki de en bilge notalarından biri de Üsküdar'ın zarif semti Kuzguncuk'ta gizlenir: **Bet Yaakov Sinagogu**.

Bet Yaakov, yani "Yakup'un Evi" yalnızca bir ibadethane değil, adeta bir zaman kapsülüdür. 1878'de inşa edildiği kabul edilse de, köklerinin çok daha eskilere uzandığı düşünülmektedir.

Bu yapı, Kuzguncuk'un o eşsiz ruhunun somut kanıtlarından yalnızca biri olarak hemen yanı başında bir Rum Ortodoks Kilisesi ile omuz omuza durur. Cami, Kilise ve Sinagog'un aynı sokakta, aynı nefesi paylaşması... Bet Yaakov, bize İstanbul'un, hoşgörüyü duvarlarına yazmış bir şehircilik felsefesini nasıl yaşattığını fısıldar.

"Bu Tanrı'nın kapısıdır. Dürüst olanlar buraya girecektir."



3 Liraya Çay Mümkünmüş!

Biz Kuzguncuk'ta, Vapur Kafe kapanmasın; en azından çay fiyatları bir nebze uygun kalsın derken, bir bardak çayın dahi lüks sayıldığı bu ekonomik koşullarda kamusal alanların nasıl bir nefes alma mekânına dönüşebileceğini gösteren çarpıcı bir örnek Fethiye'den geliyor.

Fethiye Belediyesi'ne ait sosyal tesisler olan Halk Evlerinde çay fiyatları dikkat çekiyor. Belediyenin işlettiği bu alanlarda **bir bardak çay 3 TL, duble çay ise 5 TL** olarak halka sunuluyor.

Fethiye Kordon, Bahriye Üçok, Göcek, Karaçulha, Ölüdeniz ve Yeşil Üzümlü gibi pek çok noktada uygulanan bu model; öğrencilerden emeklilere, gençlerden dar gelirli yurttaşlara kadar herkesin erişebileceği adil fiyatlı kamusal alanların mümkün olduğunu bir kez daha ortaya koyuyor.



Tavuklu Salata	90 TL
Chicken Salad	
Ton Balıklı Salata	115 TL
Tuna Salad	
Mevsim Salata, Seasonal Salad	85 TL
Sıcak İçecekler / Hot Drinks	
Çay Tea	3 TL
Duble Çay	5 TL
Double Tea	
Sahlep	65 TL
Türk Kahvesi	30 TL
Turkish Coffee	
Süvari Türk Kahvesi	55 TL
Double Turkish Coffee	
Çekirdek Kahve	60 TL
Coffee	
Çekirdek Kahve Sütü	65 TL
Coffee With Milk	
Özel Kahveler	65 TL
Special Coffees	

Artan yaşam maliyetleri karşısında yurttaşın sosyal hayata katılımının giderek zorlaştığı bir dönemde, bu tür uygulamalar yalnızca ekonomik değil; **toplumsal dayanışma açısından da büyük önem taşıyor**. Halk Evleri, çayın etrafında kurulan sohbeti, birlikte olma hâlini ve mahalle kültürünü yaşıyor.

Dayanışmayı, kamusal faydayı ve eşit erişimi önceleyen bu yaklaşımın; **mahalle kültürü güçlü, kamusal yaşamı canlı Kuzguncuk'a da çok yakışacağı** ise kuşku götürmez.

Sizleri unutmadık

iki kâdim Kuzguncuklu :
Muhtar Faik Kaptan-Aza Hakkı Şahin



Kuzguncuk Varlık'ın değerli kalemi, çok kıymetli Dr. Ömür Kahraman hanımefendi ile gurur duyuyoruz.

Havacılık ve uzay ekosistemine küresel ölçekte yön veren kadın liderlerin yer aldığı Top 100 Women in Aerospace & Aviation 2025 listesinde, ilk 5'e girerek 5. sırada yer alan ve Türkiye'yi listede temsil eden tek isim olan Dr. Ömür Kahraman'ın başarılarının devamını diliyoruz.

EVERMORE Kitchen co.

Kuzguncuk'un mahalle ruhuna benzeyen samimi bir hikâye bu: Çocukluk aşkıyla yıllar sonra yeniden kavuşup, hayallerini Kadıköy'ün kalbinde bir kafeye dönüştüren iki insanın öyküsü...

İşte Evermore Kitchen co. böyle doğdu.

Kadıköy'ün hareketli sokaklarında ev sıcaklığını arayanların yeni durağı oldu. Kapısından içeri giren herkes, "müşteri" değil, evimize gelmiş bir "misafir" gibi karşılanıyor. Bu sıcaklık da kafenin asıl ruhunu oluşturuyor.

Mekânın en çok konuşulan iki lezzeti var: **Özel İngiliz kahvaltısı** – Doyurucu, özenle hazırlanmış ve güne keyifle başlatan tabaklar.

Amerikan tepsi pizzası – tepside pişen, taptaze malzemeleriyle ve kendine has lezzetiyle şimdiden müdavimlerini oluşturdu. Tabii kahveleri de unutmamak gerek. Evermore Kitchen co.'nun özel kavrum kahveleri, her fincanda lezzetli bir mola vadediyor. Bir aşkın, bir hayalin ve çokça emeğin birleşimi olan Evermore Kitchen co. ; Kadıköy'de güzel tatlar, samimi sohbetler ve ev sıcaklığını hissedeceğiniz bir buluşma noktası olarak sizleri bekliyor.

Evermore Kitchen co. yalnızca kahvenin değil, bir araya gelmenin de adresi. Farklı toplulukların etkinliklerine, ailelerin doğum günü kutlamalarına, samimi toplantılara ve özel davetlere ev sahipliği yapıyor. Kalabalıkların içinde kaybolmayan, aksine herkese alan açan bir ruhu var. Hatta bu buluşmalar için özel olarak düşündüğü bir arka bahçesi bile var. Şehrin gürültüsünden bir adım uzak, kahkahaların ve sohbetlerin rahatça yayıldığı bu alan, sadece bir bahçe değil; «Back Yard Etkinlikleri» dediğimiz paylaşım kültürünün kalbi.

Yeni yılın sizlere ve sevdiklerinize sağlık, bereket ve mutluluk getirmesini diliyoruz.



Osmanağa Mahallesi, Kıvanç Sokak, 8B Kadıköy
0532 384 89 57



evermore.kitchen

Kuzguncuk'ta Yeni Yıl Ruhu...

Kuzguncuk'ta yeni yıl ruhu haftalar öncesinden hissedilmeye başlandı.

Sokaklarda yapılan süslemeler, ışıklandırmalar ve küçük dokunuşlar; mahalleye sıcaklık ve neşe kattı.

Mahallelinin ve esnafın emeğiyle ortaya çıkan bu görüntüler; gösterişten uzak, samimi ve Kuzguncuk'a yakışan bir yeni yıl atmosferi oluşturdu. Soğuk kış günlerinde sokakları aydınlatan süslemeler, birlikte olmanın ve komşuluk kültürünün hâlâ canlı olduğunu hatırlatıyor.

Her şeye rağmen umutluyuz. Yeni yıl Kuzguncuk'a, hepimize güzelliklerle gelsin.

Fotoğraflar: Lara Barbaros / Instagram: @lara_raw25



klas köfte

köfte piyaz uğra bize bu yaz



Bir zamanlar ne güzeldik



Hayim Behmoaras

RÖPORTAJ

Büşra Ekim Gürbüz

Bir zamanlar ne güzeldik...

Kuzguncuk Vapur İskelesi. Hava, “ısırtıyor” dedikleri cinsten soğuk. Bir yere gecikmek hiç adetim değildir. Hele bir randevum varsa ve bir nedenle geç kaldıysam, birini bekletmek beni kahreder.

Bu stresle vardım bu kez Kuzguncuk’a...

Güzel İstanbul’un artık kadı kızında da olan kusuru işte: **trafik!**

Her zamankinden daha yoğun bir trafiğin ortasında kalmış, Hayim Bey ile 10.00’deki randevuma ancak 10.30’da varabilmişim.

Neyse ki Hayim Bey’in dostluğu, samimiyeti ve anlayışı gerginliğimi hemen dağıttı.

Çantasından çıkardığı çıtır simitler, **Dilim Pastanesi**’nin tahinlisi ve **Vapur Kafe**’nin çaylarıyla masamızdaki şölen başlamıştı bile.

Üstelik Hayim Bey’in birbirinden leziz yemek tarifleri, bu şölenin tuzu biberi olacaktı!

Sosyal medyanın en güzel yanlarından biri, böyle güzel dostluklara sebep olması...

Hayim Bey’i yıllar önce sosyal medya aracılığıyla tanıdım.

Instagram’daki müzik yayınları, Şalom Gazetesi’ndeki yazıları, Sefarad Kültürü ve mutfağı üzerine çalışmalarıyla tanıyordum kendisini.

Şimdi ise hikâyesini dinlemek, onu yakından tanımak için bir aradaydık.

Odağımız elbette Kuzguncuk’tu ama sohbet, Hayim Bey’in renkli yaşamından İstanbul’daki Yahudi izlerine kadar uzandı.

Ben insanımı; insana dair hiçbir şey bana yabancı değildir.

Ben her kültürü merak ederim; her toplumun yaşayışını, ritüellerini, hayata bakışını öğrenmek isterim.



Her tanıştığım insanda, bir şekilde kendimden izler bulurum.

Hayim Bey’le sohbetimizde de olduğu gibi...

“Ben insanımı; insana dair hiçbir şey bana yabancı değildir.” düsturuyula yaşamaya çalışırım. Anlamaya, dinlemeye, paylaşmaya...

Ne komşuyduk, ne akraba. Aynı neslin insanı da değildik üstelik...

Ama aynı duygularla, benzer hassasiyetlerle yaşamı kucaklamanın ortak paydasında buluştuk.

Bir yarım gün boyunca yoldaş olduk birbirimize...

Bu uzun bir söyleşi olacak... O yüzden birkaç sayı boyunca Hayim Bey’le kurduğumuz bu yoldaşlığa sizleri de davet ediyoruz.

Hayim Behmoaras... İstanbullu iş insanı, Şalom Gazetesi’nde hem Türkçe hem Ladino köşe yazıları yazıyor, araştırmacı. Müziğe ilgili, tumba, bateri, darbuka gibi vurmali müzik aletleri çalıyor. Veee enfes yemekler yapıyor.

B.E.G: Hayim Bey, isminizden başlayalım mı? Ne demektir “Hayim”?

H.B: Hayim, İbranice’de “hayat” demek. Aynı zamanda büyükbabamın adı. Bizde çocuklara büyüklerin adının konulması gelenektir.

Soyadımız Behmoaras da çok özel. Uzun süre araştırdım, hiçbir yerde yazılı bir açıklamasına rastlamadım. Aslen İstanbul doğumluyum; baba tarafım Edirne, anne tarafım Hasköy. Edirne’ye de Sofyadan iniyoruz. Bir dönem Edirne, Türkiye’de adeta Sefarad başkenti gibiymiş; nüfusun neredeyse tamamı Sefarad Yahudisi.

Bir dönem cemaatin Hahambaşısı olarak bir Aşkenaz seçiliyor. “**Ben bu Sefarad topluma nasıl sözümü geçiririm?**” diye düşünüyor. Behmoaras kelimelerinin hecelenmiş harfleri. Yani Be, Mo, Ar falan Torada geçen değerlerle bağlantılı bazı kelimeleri hecelere ayırıp bir araya getiriyor: **Beh-mo-a-ras...** Bu harf ve hecelerin birleşmesinden de Behmoaras soyadı doğuyor. Son araştırmalarımda saygıdeğer Öğretmen, bilge Haham, onurlu Rav’ların oğulları (Rav=Haham) olduğunu öğreniyorum soyadımın karşılığını, aslında Hahambaşı soyundan geliyoruz bir yerde. Hem dinî metinlerden beslenen hem de bu topraklara kök salmış özel bir soyadı

bizimkisi. Ve o Aşkenaz Haham da bunları birleştirerek soyadını Behmoaras olarak değiştiriyor.

Sultanhamam benim için çok büyük bir okuldu.

B.E.G: Sizi tanımak, hayatınızı dinlemek isterim.

H.B: 1956’da, Galata’nın Şişhane semtinde, Refik Saydam Caddesi üzerindeki Fevzi Firdevs Palas’ın 9. katında dünyaya gelmiş Sefarad bir ailenin mensubuyum. 9 yaşına kadar Şişhane’de oturduk. 1965’lerden itibaren Balat, Hasköy, Galata gibi semtlerden İstanbul’un diğer bölgelerine bir göç başladı. Biz de Harbiye’ye, sonra Şişli tarafına geçtik.

Lise öğrenimimi bitirdikten sonra, o dönem aile büyüklerinde yaygın bir düşünce tarzı vardı:

“Eğitim şart ama lise yeter, üniversite olmasa da olur; asıl hayat Sultanhamam ve Mahmutpaşa’da öğrenilir.”

Kafalarda hep şu mantık vardı:

Bir an önce bir meslek öğren, evlen, aile kur, çoluk çocuğa karış.

Ben de lise biter bitmez; “**istikamet Sultanhamam**” dedim.

Önce Sirkeci’de otomobil yedek parça işinde çalışarak başladım. Sonra dönem tekstil işareti edince, Sultanhamam’da bu kez tekstil sektörüne geçtim. Orası gerçekten büyük bir hayat okulu. 1973’lerden itibaren hem okuyup hem çalıştığım yıllar başladı.

Sultanhamam bana hayatın gerçeklerini, sorumluluk almayı, paranın ne demek olduğunu, nasıl kazanıldığını; insan ilişkilerinde saygı ve hürmetin önemini öğretti. Tam bir usta-çırak ilişkisiydi. Hâlâ şuna inanırım:

Çalıştığınız iş yerindeki patron nasılsa, siz de ileride ona benzer bir hayat sürüyorsunuz.

Benim iki tane “**hayat hocam**” vardı. Birini pandemide kaybettim Şemtov Saltiel. diğeri yaşıyor, Moiz Kohen... Mahallenin çöpçüsü içeri girdiğinde ayağa kalkıp önünü ilikleyen, “**Mustafa Efendi’ye bir çay söyler misiniz?**” diyen patronların yanında yetiştim ben. Bu, insanın çalışma ahlakını ve hayata bakışını kökten etkileyen bir şey. Bugün bir şey yapabiliyorsam, onların bende çok büyük emeği, değeri vardır.

1981'de evlendim. İyi ve sevgi dolu bir ailem; 39 ve 37 yaşlarında iki oğlum var. Biri yönetmen, diğeri müzik organizatörü. Yani ailede bir sanatçılık ruhu da var. Yaklaşık 38–39 yılımı, kendi işimde, özellikle kadın giyimi üzerine tekstilde geçirdim. Hâlâ da ufak ölçekli bir şekilde devam ediyorum, hırs yapmadan, artık para kazanma derdinden çok, “işten kopmama, hayattan keyif alma” meselesi bizimki. Az iş, biraz emeklilik, biraz dostlar... Ama tamamen evde oturmak bize göre bir felsefe değil. Ee bu arada ailemi de tanıtmak isterim 44 yıllık hayat yoldaşım eşim, Suzan Behmoaras, büyük oğlum Hemi Behmoaras, küçük oğlum Silvyo Behmoaras.

Yedi annemle büyüdüm; soframız 25–30 kişiydi...

B.E.G: Çocukluğunuz nasıldı?

H.B: Muhteşimdi. Hatta muhteşem kelimesi bile hafif kalır. Ben çok büyük ve çok sıcak bir ailenin içinde büyüdüm. Annem Klara, 9 yaşında hem annesini hem babasını kaybediyor; öksüz kalıyor. Anneannem sekiz kardeşi; yani anneannemim vefatı ile hayattaki yedi kardeş adeta seferber oluyorlar annemi yetiştirmek için, Sara teyze annemi yanına alıyor ve öz kızından ayırt etmeksizin sahipleniyor, tabi diğer teyzeler de.

Galata'da tam bir komün hayatı vardı o dönem.

Galata'da tam bir komün hayatı vardı o dönem. Herkes bir aradaydı adeta, bir arka sokakta, bir üst sokakta, yan apartmanda... Üç katlı bir ev düşünün: Üst katta bir kardeş, alt katta teyzesi, yan sokakta kuzeni. Galata o dönem neredeyse baştan aşağı gayrimüslim; ağırlıkla Yahudi.

Biri pencereden bağıyor...

- Tray dos panes Nesimaçi (Nesim iki ekmek getir!)

- İzakito dos kilos de patata, ade pasha (İzakito iki kilo patates hadi paşam!)

Nesim bakkal; İzak manav, Moşon balıkçı...

Sokakta Ladino konuşuluyor; Türkçe neredeyse yok.

Ben dünyaya geldiğimde ise kendimi bir anda yedi annemle, yedi dede içinde buluyorum. Ailenin ilk torunu gibi oldum. Onca kız çocuğun arasında bir erkek torun gelince tüm gözler benim üzerimdeydi.

Cuma akşamları, Şabat sofralarında 25–30 kişi bir araya gelirdik. Cumartesi öğleleri muhakkak teyzelerden birinde yemek olurdu. Evlerde müthiş bir yardımlaşma, dayanışma, neşe... O enerjinin içinde büyümek insana ister istemez geçiyor.

B.E.G: O dönem Galata ve çevresindeki yaşamı nasıl hatırlıyorsunuz?

H.B: Galata'da oturuyoruz; sadece o semtte 5–6 sinagog var. Balat, Hasköy ayrı... Sokaklarda sinagoglardan çıkanlar, dualarını bitirenler... Zenginlik yok ama “esnaf” diye tarif ettiğimiz, orta hâlinin başka bir versiyonu olan, az gelirle çok neşeli, çok mutlu yaşayan bir toplumdun bahsediyorum.



Ve bunların tam ortasında bir yıldız gibi parlayan Kuzguncuk var.

Hasköy öyle, Balat öyle, Galata öyle... **Ve bunların tam ortasında bir yıldız gibi parlayan Kuzguncuk var.** Çünkü Avrupa'dan Asya'ya geçişteki ilk yerleşim yerlerinden biri. 1492'de İspanya'dan, 1496'da Portekiz'den engizisyonundan kaçıp gelen Sefarad Yahudileri, 2. Bayezid'in davetiyle Osmanlı'ya sığınıyor. Balkanlar üzerinden bu tarafa geçerken Asya yakasındaki ilk durak Kuzguncuk oluyor.

Kuzguncuk için “**Küçük Kudüs**” de denir, “**Yahudi köyü**” de.

Naim A. Güleriyüz'ün Tarih'te Yolculuk Edirne Yahudileri kitabında, eski seyyahların seyahatnamelerinden şu cümleyi okuyunca çok etkilenmişim: (Çantasından kitabı çıkartıp, ilgili sayfayı açıyor Hayim Bey)

“**Az daha ilerleyince Kuzguncuk Yahudi köyüne geliriz. Buralarda, hepsi de denize nazır evlerde oturanlar Yahudilerdir.**” diye bahsediyor.

Öyle bir yerden bahsediyoruz ki, üç dinin iç içe yaşadığı, çan, ezan ve hazan sesinin ruha güzellik kattığı, birbirine yaslanan cumbalı evlerin sanki herkesin el ele tutuşur hali gibi sıralandığı, İlyan'ın Bostan'ının adeta yeşili kıskandırdığı sevginin, dostluğun benim değil, bizim dediğimiz can Kuzguncuk burası, adeta masalsı, hani bir varmış, bir yokmuş cinsinden.

Balıkçı Moşon, manav İzak, kunduracı Yakup, Terzi Bohor ve daha niceleri

Üsküdar'a kadar sahil boyunca uzanan o hat, yıllarca esnafın ve biraz daha iyi durumda olanların yaşadığı bölge olmuş. İç kısımlarda balıkçı Moşon, manav İzak, kunduracı Yakup... Herkesin bir mesleği, bir hikâyesi var.

Nakkaştepe'de 650–660 yıllık mezar taşlarımız var. Çünkü bir inanışa göre Kudüs'e gidemeyenler için Nakkaştepe'de gömülmek, Kudüs'e bağlı topraklarda yatmakla eş değer görülüyor. Bu kadar kadim bir geçmişten söz ediyoruz.

Orhan Boran'dan aldığım o kâğıt, içimdeki ukdeyi kapattı.

B.E.G: Ailede güçlü bir sanat ve dernek geleneğinden bahsettiniz.

H.B: Evet, gençliğim cemaat derneklerinde geçti. Arkadaşlık, dostluk, birlikte üretme... Tiyatro oynadım, folklor yaptım, dernek başkanlığı yaptım. Aslında içimden geçen meslek, televizyonda şov

programı yapmaktı. Ama o dönemin aile havası malum; “**davulcu zurnacı muhabbeti**” diye dalga geçilir, iş olarak görülmezdi. Rahmetli babam da izin vermedi.



Menahem Behmoaras

Babamın adı Menahem'di. Sert mizaçlı ama çok veren, çocuklarının hiçbir eksiğini bırakmayan, bize iyi bir terbiye ve hayat bakışı kazandıran bir babaydı. Türkiye'de sigortacılığın emekleme dönemlerinde, İngiliz bir sigorta şirketinin genel müdürlüğünü yapmış saygın bir memurdu.

Benim şov programı hayalim yıllarca içimde ukde olarak kaldı. Sonra bir gün, dernekten çok sevdiğim bir arkadaşımı televizyon ekranında, Orhan Boran'ın programında yarışmacı olarak gördüm. Orhan Boran, bizim dönemimizin ilk gerçek şovmeniydi.

Arkadaşımı görünce hemen telefona sarıldım, “**Seni mutlaka ziyaret etmek istiyorum.**” dedim. O da bana Orhan Boran'ın telefonunu verdi. O dönem Marmara Üniversitesi'nde ders veriyordu. Zor da olsa kendisine ulaşabildim.

- **Bir televizyon programı fikrim var, sizinle görüşmek istiyorum.** dedim.

- **Gayrettepe'de stüdyom var, sabah 07.30'da gel.** dedi.

Gittim. İki buçuk saat boyunca bir odada kaldık. Bana fıkralar anlattırdı, pandomim yaptırdı, hikâye okuttu, türlü türlü hareketli egzersizler... Sonunda kendi el yazısıyla bir kâğıt verdi:

“**Televizyon ve Star televizyonlarında tek başına program yapmaya yetenekli ve yetkilidir.**”

O kâğıdı aldığım gün film bitti benim için. Yıllarca peşinden koştuğum bir hayalin, en azından manevi karşılığını almıştım. Ailem de o noktada yanımdaydı. Eşim çok destek oldu. Hayat bazen böyle garip: Bir şeyin peşinden yıllarca koşuyorsunuz; bir gün ona ulaştığınız bir an geliyor ve o an, bütün o hasret size yetiyor.

Biz, tel dolapla iPhone arasına sıkışmış bir nesiliz.

Çocukluğumda mutfakta pencerenin dışına uzanan bir tel dolabımız vardı; yazın içeri alınır, kışın dışarıda dururdu. 5 yaşındayken eve ilk buzdolabı geldiğinde, kırmızı kurdele takılmıştı; anneme; “Anneee!” diye bağırarak koştüğümü hatırlıyorum. O dünyadan, bugünün akıllı telefonlarına, sosyal medyasına uyum sağlayabilmiş bir kuşaktan geliyoruz. Pandemide bile “Ne yapalım?” derken kendimizi Instagram canlı yayınlarında bulduk.

Yahudi kültürü sevgi, birliktelik ve ritüelle yaşanır.



B.E.G: Yahudi kültürünü ana hatlarıyla nasıl tarif edersiniz?

H.B: Çok derin bir kültür. Dini vecibeleri ve yaşam felsefesi tamamen sevgi, dayanışma ve birliktelik üzerine kurulu. Bunun merkezinde Şabat var.

Şabat, Tanrı'nın dünyayı altı günde yaratıp yedinci gün dinlenmesini anan bir gün. Çalışmak yok; ruhun ve beden dinlendiği, Tanrı ile baş başa kalınan zaman. Cuma akşamı, güneş batmadan başlar. Şabat sofrası kurulur, dualar edilir; sonra günün programı biter ve artık özgürsünüz, ama o özgürlüğün altında her zaman o ritüelin verdiği huzur vardır.

Takvimimiz ay esaslı olduğu için bayram tarihleri her yıl yaklaşık 10 gün ileri veya geri oynar.

Altı temel bayramımız vardır:

Yom Kipur — Kefaret, iç muhasebe ve oruç
Roş Aşana'dan 10 gün sonra Yom Kipur gelir. Bu 10 günlük süre, bireysel muhasebeyi ve tövbe hazırlığını kapsar: insanların kendi davranışlarını gözden geçirdiği, hatalarını telafi etmeye niyetlendiği bir zaman. Yom Kipur günü tam oruç (yememek, içmemek, koklamamak mecaziyla) ve yoğun ibadetle geçirilir; geceye niyet konur, ertesi günün akşamına kadar süren ciddi bir manevi disiplin uygulanır. Bu gün sadece ritüel değil, ruhsal bir yorgunluk ve hicranı da içerir — kolay bir tören değildir. Sefarad pratiklerinde uzun ayakta okumalar, otur-kalk ve yön değiştirme hareketleri ağır basarken (secde daha azdır), Aşkenaz uygulamalarında secde öğeleri daha görünür olabilir.

Sukkot — Çardak / Hasat Bayramı

Sukkot bir haftalık çardak bayramıdır: Mısır'dan çıkış sonrası kırk yıllık çöl yolculuğunda Tanrı'nın sağladığı çardaklara, korunmaya ve berekete şükran günüdür. Sinagog içinde sembolik bölümler kurulur; lulav (palmye dalı) gibi simgeler kullanılır. Bir hafta boyunca sürer, son günü ise Şemini Atzeret (kapanış) ve hemen

ardından Simchat Torah (Tevrat'ın kutsal metninin bitirilip yeniden coşkuyla okunmaya başlanması) ile kutlanır — Simchat Torah coşkusu ve dansları, Tevrat rulolarıyla yapılan kutlamalarla çok canlıdır.

Şemini Atzeret / Simchat Torah

Sukkot'un kapanışını işaret eder; Simchat Torah ile Tevrat'ın yıllık döngüsünün bitişi ve hemen yeniden başlangıcı kutlanır. Toplulukta danslar, sefertör (Tevrat ruloları) etrafında coşkulu şarkılar, ayetlerin havaya atılması ve kutlama hâkimdir.

Hanuka — Işık Bayramı

Aralık ayındadır. Hanuka, İkinci Tapınak'ın yeniden alınmasını ve ibadete hazırlanmasını anan bir kutlamadır.

Yağ mucizesi geleneği vardır. Az bulunan zeytinyağının sekiz gün sönmeden yanması Hanuka'nın merkezindeki hikâyedir. Sekiz gün boyunca kandil yakma geleneğiyle anılır.

Şabat — Haftalık kutsallığın merkezi

Şabat (Cumartesi) topluluk hayatında merkezi bir yere sahiptir; en büyük hürmet ve dinlenme günüdür. Eskiden Cumartesi günleri cemaat dolup taşardı; bugün katılımın azaldığı, asimilasyonun etkilerinin görüldüğü bir tablo söz konusu. Yine de Şabat, toplumsal bağları canlı tutan ve kimliği hatırlatan temel ritüelleri içerir.

Hamursuz Bayramı

Nisan Ayı'nda Hamursuz Bayramımız vardır. Firavundan çıkıp, Kızıldeniz'i geçtikten sonraki 40 yıl zarfında Tanrı'nın gökyüzünden bir kepek yollaması, onu suyla karıştırıp bir mayasız hamur elde etmeye dayanır. Kızartmaların çok yoğun olduğu bir bayramdır.

Ama mutfağımızın özünde çok yoğun bir kızartma ve baharat yok.

Sefarad mutfağı aslında sefalet mutfağı!



B.E.G: Biraz da Sefarad mutfağına gelelim...

H.B: Sefarad mutfağı, doğallığı esas alan bir mutfak. Sefarad mutfağı aslında sefalet mutfağı diyorum, yokluktan doğan ve süreç içinde şekillenen bir gelenek.

Ana hatlarıyla bizim mutfağımızda eskiden soğan bile pek kullanılmazmış; sebzenin kendi tadıyla yemek yapılmış. Tuz ve karabiber temel baharat; ağır baharatlara çok girilmez.

Patlıcan bizde çok önemlidir. İspanya'dan gelirken bu topraklara patlıcan, enginar, ipek böceği, matbaa, lisan, kültür, mutfak hep birlikte geliyor. Kereviz yaprağı mesela asla çöpe gitmez; sebze çorbasının vazgeçilmezidir, salatalara ayrı bir lezzet verir. Dolmalık biber, domates, patates dolması... Hep sofranın klasiklerindendir.

Sakatat, bir dönem Seferad mutfağının omurgası gibiydi. Beyin kızartması yapılırdı; domatesli, maydanozlu soslarla yenirdi. İliktan ekşili yemekler, agristala/alaşka dediğimiz, yumurta ve unla hazırlanan meyane ile pişen, sarı renkli ekşili yemekler... Ciğer yahnisi, akciğer, karaciğer, dalak; arpacık soğan ve patatesle beraber pişirilirdi.

Balık kültürümüz de çok zengin.

“Gelincik balığı” dediğimiz Gaya balığı, özellikle Cuma akşamlarının vazgeçilmezidir. Erik veya limonla ekşili yapılır, ya da domates-maydanozla hazırlanır; sofranın yıldızıdır.

Lakerda bizde genelde palamuttan yapılır. Benim 24 saatte hazır olan bir tarifim var; şu an cemaatte herkes onu yapıyor desem abartmış olmam.

Palamut fileto, bol tuz, birkaç saatlik bekleme, ardından güzelce yıkayıp streçleyip dondurucuya kaldırma... Ertesi gün dilimleyip sofraya koyduğunuzda **“Bu gerçekten torik mi?”** dedirten bir lezzet çıkar ortaya.

Hamursuz'dan sonra kalan mayasız ekmekler çorbaya dönüşür; ben dokusunu mantara benzetirim, et gibi gelir ağza. Kırmızı pancar çok kullanılır; turşusu, yaprağından böreği... Eskiden pazarda çöpe giden yapraklar, bugün kıymete bindi. Tarama, balık yumurtasından yaptığımız meze, Seferad mutfağının olmazsa olmazıdır; zeytinyağı ve ekmek içiyle kıvam alana kadar karıştırılır.

Sonra kolyoz balığı vardır; ondan biz **Vaht** dediğimiz bir hazırlama yaparız. Balığı ortadan ikiye keser, iyice temizleyip yıkarız. Ardından olduğu gibi tuzun içine yatırırız. **Kolyoz, uskumrunun bir başka türüdür; tuzda iki gün bekledikten sonra yenmeye hazır hale gelir.**

Çiroz, sofraların olmazsa olmazıdır ama artık uskumru bulmak zor; haliyle çiroz da eskisi kadar yapılamıyor.

Uskumru olmadığında ise levrek ya da benzeri sudak balıklar tercih edilir. İyice haşlanan balık, didiklenir ve evde hazırlanan mayonezle karıştırılır. Ziyafet gecelerinin vazgeçilmezlerinden biridir bu. Kayık tabağı yayılır, etrafı kornişonlarla süslenir.

Tarama ise Sefarad mutfağının olmazsa olmazıdır. Çiğ balık yumurtası, ekmek içi ve zeytinyağıyla, tadına baka baka, doğru kıvam yakalanana kadar karıştırılır.

Saydığım tüm bu lezzetler; Kuzguncuk, Balat, Hasköy, Yeldeğirmeni ve Ortaköy mutfağının ortak hafızasına ait, aynı kültürün farklı sofralarda aldığı biçimlerdir.

Kısacası Kuzguncuk, Balat, Hasköy, Yeldeğirmeni, Ortaköy... Bütün bu semtlerin mutfağında bu tatlar birbirine benzer; aynı kültürün farklı masalarıdır hepsi.

Şabat Sofraları



B.E.G: Peki ya dünden bugüne Şabat Sofraları? Dünden bugüne Şabat sofralarının olmazsa olmazları nelerdi? Şimdi durum nedir?

H.B: Şabat sofraları çocukluğumdan bugüne çok değişti. Bunun en temel nedeni ekonomik koşullar ve sosyal yaşamın dönüşmesi. Bugün birçok insan, maddi sebeplerle merkezi semtleri terk etti. Oysa Şabat, mekânla, toplulukla ve süreklilikle anlam kazanır.

Bugünün ekonomik şartlarında hakkını vererek bir Şabat sofrası kurmak gerçekten zor. Koşer olması gereken ürünler—özellikle et ve şarap—çok pahalı. Mesela 10–12 kişilik bir sofa için yalnızca ete 19.000–20.000 TL civarında para harcanıyor. Hâl böyle olunca sofralar da daralıyor.

Ama şunu unutmamak lazım: Şabat sofrası sadece yemek değildir. Yemeğe başlamadan önce edilen Şabat duası; Tanrı'ya bereket için şükretmek, ülkeye ve devlet büyüklerine sağlık dilemek anlamına gelir. Bu ruhsal bir ritüeldir. Sofra, maneviyatla tamamlanır.

Ne yazık ki çocuklarımız bu gelenekten giderek uzaklaşıyor. Bizim evimizde gördükleri kadarını bile yaşayamadılar. Ben hiçbir zaman çocuklarıma bu konuda baskı yapmadım. Çünkü inanç baskıyla değil, yaşayarak geçer.

Ben Marif Okulu'nda okudum; 65 kişilik sınıfta 28 Yahudi çocuk vardı. O dönem sosyalleşme çok daha kolaydı. Bugün sınıflarda bu sayı çok az; çevre, ilişkiler, hayat çok farklı.

Evimizin dili tamamen Ladino idi. Çocuklarım bugün neredeyse hiç bilmiyor. Sadece bazı kelimeler kalmış. Mesela “Como estas?” dediğimde, “Ne demek?” diye soruyorlar. Çünkü kendi çevrelerinde bu dil hiç konuşulmadı; Türkçe tamamen yerleşti.

Bu aslında büyük bir kültürel zenginliğin sessizce kayboluşu. Ama yine de umut var. Bugün Ladino'yu canlandırmaya yönelik çalışmalar yapılıyor. Örneğin Arjantin'de, Sefarad Yahudilerinin katıldığı uluslararası Ladino programları düzenleniyor.

Kültür nefes almanın bir yolunu mutlaka buluyor.

Sofralar Dile Gelse...



H.B.: Pandemiyle birlikte Ladino videolarım nedeniyle cemaat içinde daha görünür olunca, mutfak ve kültür alanında da davetler gelmeye başladı. Tamar Taşçıoğlu ve İvet'le birlikte “Sofralar Dile Gelse” başlıklı bir Sefarad kültür turu düzenledik.

İki otobüs dolusu insanla Edirne'ye gittik. Biz ekip olarak bir gün önce varıp mutfaka girdik, alışverişimizi yaptık, 20'nin üzerinde Sefarad yemeği hazırladık. Edirne Sinagogu'nun arkasındaki kültür merkezinde 100 kişilik bir resepsiyon düzenledik.

Edirne'nin meşhur Kaşkarikas'ını yaptık mesela; kabağın kabuklarından zeytinyağlı, ekşili, dereotlu bir yemek. Kabağın içi de Almodrote denilen, peynirli-yumurtalı kabak böreğine dönüşüyor. Üstü kaşarlı mücver gibi düşünün ama bambaşka bir ruhu var.

Akşam yemeğinde sinagog doldu taşı. Belediye başkanı, müftülük temsilcileri, cemaatten insanlar... Bizim Ladino şarkılar söyleyip anılar anlattığımız, herkesin güldüğü, bazen ağladığı bir geceydi.



Gece sonunda dışarı çıktığımızda nöbet tutan polislerle de sohbet ettik. Polislerden biri, “Ben sizden özür dilemek istiyorum.” dedi. “Burada nasıl bir kültürün, nasıl acıların yaşandığını ‘Kulüp’ dizisini izleyene kadar bilmiyordum.” dedi. Sarıldık, beraber ağladık.

İnsan olmanın en kıymetli hâli bu bence: Empati kurabilmek, acıyı ve sevinci paylaşabilmek.



Ayrıca farklı zamanlarda Kuzguncuk'taki Studio Cucinada Esra Düздаğ Ateş'in ev sahipliğinde Sefarad Yemek Atölyeleri düzenledik. Mario Levi ile birlikte yemekli söyleşiler yaptık.

Pandemide patlayan Ladino videoları

B.E.G.: Pandemi, sizin için adeta ikinci bir “sahne açılışı” gibi olmuş...

H.B.: Kesinlikle. 60 yaş üstü olarak eve kapandığımız dönemi hatırlıyorsunuz; “Bu nesil bize lazım, sizi istirahate alsak iyi olur” dediler.

Eşimle evin bütün kapılarını açtık, masaları kenara çektik, evin içinde yürüyüş parkuru kurduk. Sabah 9 gibi 45 dakika–1 saat yürüyüş yapıyorduk. Sonra “E peki sonra ne olacak?” sorusu geldi.

İçimde bastırılmış o şovmenlik duygusu hâlâ duruyordu. “Bir Ladino skeç çekeyim, arkadaşlarımla paylaşayım.” dedim. Tek başıma, ama sanki içeride mutfakta konuşan “inatçı, kavgacı, lanet ama çok sevimli” bir eş karakteri yarattım: Fortune. Gerçekte eşim olağanüstü biridir, bu bambaşka bir tiplime.

İlk videoyu Facebook'ta paylaştım, bir baktım 9 bin izlenme. Sonra 10 bin, 15 bin... Meksika'dan, Miami'den mesajlar gelmeye başladı.

Birisi yazdı: “Annem 95 yaşında, pankreas kanseri. Sekiz aydır yüzü gülmüyordu. Depremle ilgili videonu izlettim, kahkahalarla gülmeye başladı. Yıllardır onu böyle görmemiştim. Eski videolarını tek tek açıyorum, nasıl keyif alıyor anlatamam. Annem diyor ki: Yanımda olsa seni sarılıp öperdim.”

Bu satırları okuduğumda tüylerim diken diken oldu. İnsanların hayatına bu kadar dokunabildiğinizi görmek çok başka bir duygu.

İşte bu Ladino videoları, sonra İvet'le (Acu Güney) Zoom üzerinden yaptığımız Sefarad yemekleri atölyelerine, oradan Edirne ve başka şehirlere uzanan bir sürece dönüştü. Yaklaşık iki buçuk yıl boyunca online ve yüz yüze pek çok etkinlik yaptık.



Tiyatro, meddahlık ve bugün

B.E.G.: Bir de tiyatro tarafınız var...

H.B.: Çok tiyatro oynadım gençliğimde. Şimdi de bir oyun yazıyorum. Allah nasip ederse, her şey yolunda giderse önümüzdeki aylarda sahnede olacağız.

Geçtiğimiz Purim Bayramı'nda Balat'ta, Ahrida'ya yakın sinagoglardan birinde, meddah kıyafetiyle eski Balat hikayelerini ve anılarımı anlattım. Arkada Ladino şarkılar çalındı. Bir buçuk saatlik bir gösteriydi. Çıkışta "Bunu oyun yapalım, sahneye taşıyalım." dediler. Üzerinde çalışıyoruz.

Kuzguncuk, beş bin kişilik bir cemaatin nefes aldığı yeri.

B.E.G.: Kuzguncuk'un dününü ve bugünkü halini nasıl görüyorsunuz?

H.B.: 17. yüzyıldan itibaren yerleşimin yoğunlaştığı bir yer Kuzguncuk. Beykoz, Kuzguncuk, Üsküdar hattında ciddi bir Yahudi nüfusu vardı. 19. yüzyıl başlarında sadece Kuzguncuk'ta yaklaşık 5 bin kişilik bir toplumdaki söz ediliyor. Böyle bir nüfus için iki sinagog gayet doğal.

O zamanlar bugünkü Vapur İskeleyi'nin üstü bir kahve; Sefanya Kohen ailesi işletiyor.

Tevatiüre göre 1810'larda yukarıdaki ilk sinagog Bet Nisim Sinagogu, 1830'da da Bet Yaakov Sinagogu kurulduğu bilinmekte. Dağ Hamamı bölgesinde, yamaçlarda "Bella Vista" dedikleri güzel manzaralı

evlerde daha varlıklı kesim otururken, yangınlar sonrası bir kısmı Yeldeğirmeni'ne, bir kısmı İcadiye'ye iniyor. O zamanlar bugünkü Vapur İskeleyi'nin üstü bir kahve; Sefanya Kohen ailesi işletiyor. İstanbul'da ilk veresiye çay-kahve veren yer olduğu söylenir. Haftanın üç günü film oynatılan, kahvenin sinema salonuna dönüştüğü zamanlar. Ayrıca İcadiye cad. Hamam Sokak'ta da yazlık bir sinema mevcut, İcadiye'nin ortasından dere geçtiği dönemler bu dönemler.

Sinagogların dışında "midraş" dediğimiz küçük ibadet odaları vardı; 10-15 kişilik, mahalle mescitleri gibi düşünün. Bazıları meslek sinagoguydu: "Manavcıların Sinagogu" gibi. Yukarıdan aşağı inemeyen yaşlılar için büyük kolaylıktı bunlar. Edirne'de, büyük sinagog yapılmadan önce 13 büyük sinagog ve 40'tan fazla ev midraşı olduğu söylenir; orası tam bir din merkezidir mesela.

Kuzguncuk cemaatinin sembol isimlerinden Nesim Albala



Kuzguncuk cemaatinin sembol isimlerinden biri de Nesim Albala'ydı. Kuzguncuk cemaatinin yeniden görünür olmasında, yeni nesillerle bağ kurmasında çok büyük emek verdi. 50 yıl Kuzguncuk Sinagogu Vakfı yöneticiliği yaptı. Balat'taki Or-Ahayim Hastanesi'nin de uzun yıllar yöneticilerindendi. Bakımsız bir hastaneyi ayağa kaldıran isimlerden biri oldu.

İnsanın maneviyatına, ruhuna dokunan bir yer Kuzguncuk.

Benim Kuzguncuk'la bağımı güçlendiren, burayı bana sevdiren kişidir. "Cumartesi günleri mutlaka gel, buranın havası başkadır." derdi. Gerçekten de öyledir; insanın maneviyatına, ruhuna dokunan bir yer Kuzguncuk.

Cumartesi sabahları Dezayunu dediğimiz kahvaltı geleneğimiz var. Eskiden evlerde yapılırdı; şimdi sinagoglarda devam ediyor. Namazdan sonra uzun sofralar kurulur. Borekitas (patatesli, peynirli, patlıcanlı), gül böreği (ıspanaklı, patlıcanlı), beyaz peynir, kaşar, haşlanmış yumurta, kışın üzüm,

yazın kavun-karpuz... Bir de "filikas" dediğimiz, muska şeklinde uçgen gibi börekler...

Bu kahvaltılar, genelde birinin hayrına, adağına vesile olsun diye yapılır. Cumartesi sabah namazı 08.00'de başlar, 10.30 gibi biter; sonra kahvaltı, sohbet, muhabbet derken 3-4 saat geçer. Bazı uyanıklar 10.45'te gelir, sadece kahvaltıyı yapıp giderler, o ayrı. (gülüyor)

Bugüne gelirsek... Esnafla çok içli dışlıyım. Genel bir memnuniyetsizlik var; ekonomik zorluklar, dönüşen hayat tarzı derken herkesin derdi çok. Ama Kuzguncuk'un hâlâ en büyük avantajı, tam anlamıyla yine o eski yapısını koruma gayreti ve hala mahalle kültürünü kaybetmeme güdüsü olması. Yerel esnaf hâlâ var; hâlâ mahallenin ruhu yaşıyor. Fakat eskiye nazaran epey dış göç aldığı da aşikar, o kadar çok kafe açılması sanki biraz doğallığını bozuyor gibi.

Ben hep şunu söylüyorum:

Kuzguncuk bu hâlini koruyabilirse bile büyük bir başarıdır.

Eski Kuzguncukluların köylerine sahip çıkması lazım. Burada o kadar çok hikâye var ki... Gelip sokaklarda dolaşsınlar, eski sokaklara dalsınlar, hatıralarını tazelesinler. Ellerini, ayaklarını buradan çekmesinler. Bu köy ancak böyle yaşar.

Elinizi ayağınızı buradan çekmeyin.

Biz tel dolapla iPhone arasına sıkışmış bir nesliz.

Ama uyum sağlamayı bildik.

Pandemide bunu Instagram canlı yayınlarında bile gösterdik.

Kültür de böyle bir şey zaten:

Uyum sağlıyor ama kökünü unutmamak şartıyla.

Özetle; istediklerimizi yapabildiğim için çok mutlu ve de huzurluyum. Yaşamının tadını çıkarıyorum. İstediklerimi yapabilmeyi ise, 45 yıllık hayat arkadaşım, sevgili eşim Suzan'ın destek ve anlayışına borçluyum...

Başlıkta kullandığım "Bir zamanlar ne güzeldik..." ifadesi, Hayim Bey'in Şalom Gazetesi'ndeki bir yazısının başlığı... Bu sohbete de çok yakıştı.

Sohbetimiz sırasında not aldığım deftere gözüm iliyor...

"Nergisten ben sorumluydum,

Işığından ve çocuklardan

Yanlış mı belledim

İnsan sorumluluktur..." Gülten Akın

Çabamız; iyiyi, güzeli koruyup, yarınlara taşımak. Elimizden geldiğince...

Bizden herkese sevgiler, tüm iyi dileklerimizle...

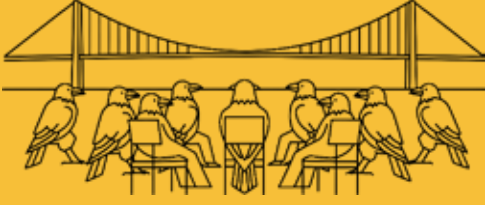
Kuzguncuk Burger Coffe

Kuzguncuk'un samimi sokaklarında dumanı üstünde enfes burgerle tanışmaya hazır mısınız? Her ısırıkta taptaze malzemeler, özenle hazırlanmış soslar ve tam kararında pişmiş etin mükemmel uyumu...



**“2026 yılının dünyaya huzur ve barış
getirmesini diliyoruz”**

Kuzguncuk, İcadiye Cd.No:44, 34674 Üsküdar/ İstanbul
Tel:(0216) 201 28 28



Yılbaşından itibaren **BELTUR'a devredileceği** söylenen Kuzguncuk Vapur Kafe için, **#VapurKafemeDokunma** diyerek başlattığımız kampanya kapsamında, **Kuzguncuk Varlık Gazetesi** olarak komşularımızla röportajlar yaptık.

Mahallelinin görüşlerini doğrudan yansıtan bu röportajlar, kısa sürede **sosyal medyada geniş kitlelere ulaştı**. Videolarda Kuzguncuklular; Vapur Kafe'nin mahalle yaşamındaki yerini, kamusal alan olma özelliğini ve korunması gerektiğine dair düşüncelerini paylaştı. Peki, komşularımız bu konuda neler söyledi? Gelin, birlikte bakalım...

Kuzguncuk sakinlerinden Fahri Mete;
"Biz emeklilerin, Vapur Kafe'den başka gidecek yerimiz yok..."

Kuzguncuk'un tanınan esnaflarından Süleyman Şarkı;
"Burası mahallelinin nefes aldığı alan. Bu devri kabul etmiyoruz; gerekirse imza kampanyası başlatacağız."

Müzisyen Nihal Yetimoğlu;
"Vapur Kafe'nin sosyalleşme adına çok güzel etkileri olduğunu düşünüyorum. 25 yıldır Kuzguncuk'ta yaşayan biri olarak Vapur Kafe'de huzur buluyorum."

Ata Gün Temel;
"Vapur Kafe, belediyenin bizlere yaptığı, çok memnun olduğumuz bir hizmet. Olduğu haliyle, güzellikleriyle korunmasını istiyorum."

Kuzguncuk esnafı Yılmaz Ömeroğlu (Zeki Usta Kebapçı);
"Vapur Kafe'nin BELTUR'a geçmesi, Kuzguncuk için bir kayıptır..."

Kuzguncuk esnafı Kadri Şahin (Klas Köfte);
"Vapur Kafe'nin BELTUR'a devrini kabullenemiyorum."

Kuzguncuk Taksiciler Durak Başkanı M.Emin Şuşoğlu;
"Vapur Kafe BELTUR'a devredilirse, Kuzguncukluların oradan ayağı kesilir..."

Doğma büyüme Kuzguncuklu, köyümüzün berberi Murat Balcı;
"Vapur Kafe, Kuzguncukluların nefes aldığı yer... Vapur Kafemizi bize bırakın..."

Kuzguncuk sakinlerinden Ergun Domaç;
"Kuzguncuk Halkı Vapur Kafe'den çok memnun... Olduğu haliyle kalsın."

YÜRÜYEN ÇARKI BOZMAYIN!

Kuzguncuk sakinlerinden Veyis Selvitop;
"Vapur Kafe NEDEN BELTUR'a devredilmek isteniyor? Biz buna kesinlikle karşıyız! Yürüyen çarkı bozmayın!"

Köyümüzün sakinlerinden İsmail Zencan;
"Biz böyle iyiyiz... Vapur Kafe'ye dokunmayın..."

Kuzguncuk sakinlerinden, Abdullah Topaloğlu (Emekli)
"Başka neresi kaldı biz emekliler için? Lütfen Vapur Kafe'nin bu havasını bozmayın..."

Kuzguncuk sakinlerinden Muazzez Karamel;
"Her yer çok pahalı. Başka gidecek yerimiz yok; Vapur Kafemizi bize bırakın!"

Kuzguncuk esnaflarından Emlakçı Murat Aynacı;
"Vapur Kafe, köyümüzün buluşma noktası... Olduğu haliyle kalması talebimizdir..."

Değerli oyuncu, komşumuz Ayberk Aladar;
"Büyüklerimizin gidip vakit geçirebileceği tek olan Vapur Kafe lütfen olduğu haliyle korunsun... Fiyatları başka yerlere göre nispeten uygun. Ama Vapur Kafe de giderse, bizim babalarımız, büyüklerimiz nereye gidecek?"

Kuzguncuk sakinlerinden Mustafa Kemal Durgun;
"Fazla söze gerek... Vapur Kafe'nin BELTUR'a devredilmesini istemiyoruz."

Kuzguncuk sakinlerinden Hüseyin Yüzbaşıoğlu;
"Vapur Kafe bizim yuvamız oldu. Lütfen dokunmayın!"

Kuzguncuk sakinlerinden Mete Taş;
"Biz Vapur Kafeyi olduğu haliyle seviyoruz!"

Kuzguncuk sakinlerinden Olcay Levent;
"Vapur Kafe'nin #VapurKafe olarak kalmasını istiyoruz."

Kuzguncuk sakinlerinden Levent Hantal;
"Kuzguncuk halkı olarak Vapur Kafe'nin el değiştirmesini istemiyoruz!"

Eczacı Fatih Koca;
"Eski kıraathanelerin yerini #VapurKafemiz aldı. BELTUR'a devredilmesine karşıyız!"

#VapurKafemeDokunma
#VapurKafemeDokunma
#VapurKafemeDokunma

YAKIN ZAMANLARDA ARAMIZDAN AYRILANLAR

RAHMETLE ANIYORUZ

Kuzguncuk güzel insanlarla doluydu. Kimileri güzel anılar bıraktı, kimileri sessizce uçup gitti. Fotoğraflara baktığımızda, 'Vay, o da mı gitmiş?' diyeceğimiz o kadar çok isim var ki...



Alp Altan
(Kasım 2025)



Ayşe Sivar
(Aralık 2025)



Azize Kılıç
(Kasım 2025)



Memduh Aracı
(Kasım 2025)



Muzaffer Alagöz
(Aralık 2025)



Sedat Çekmen
(Aralık 2025)



Emre Ösek
(Aralık 2025)



Kazım Dur
(2025 Aralık)



Cevriye Morgül
(Aralık 2025)



Şerika Akıncı
(Aralık 2025)



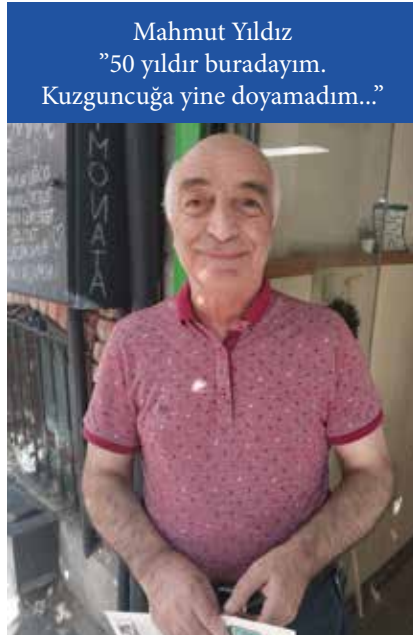
Yaşar Özkara
(Aralık 2025)



Şerife Kurum
(Kasım 2025)



Mustafa Gezer- Cenap Kelpetin:
"İki ezeli dost ve yanlarında
mahallenin sevdiği İzmir"



Mahmut Yıldız
"50 yıldır buradayım.
Kuzguncuğa yine doyamadım..."



Şaban Sevinç

Ölümünün birinci yıl dönümünde rahmetle anıyoruz.

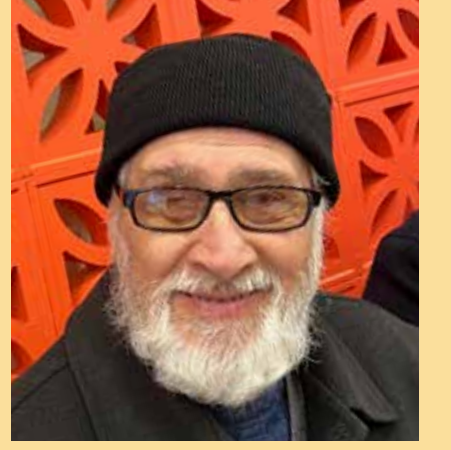
Hülya Koçyiğit, Öğretmenler Günü'nde Kuzguncuk İlkokulu'ndaydı



**Türk sinemasının usta ismi,
Kuzguncuklu hemşehrimiz Hülya
Koçyiğit, Öğretmenler Günü
dolayısıyla mezun olduğu Kuzguncuk
İlkokulu'nda düzenlenen söyleşiye
katıldı.**

Öğrencilerle ve öğretmenlerle bir araya gelen Koçyiğit, hem anılarını paylaştı hem de öğretmenliğin hayatındaki yerini vurguladı. Samimi atmosferde gerçekleşen söyleşi, katılımcılar tarafından ilgiyle takip edildi.





KUZGUNCUK VARLIK BÜYÜK BULUŞMA







Isınmak için artık doğalgaza ihtiyacınız yok

Yeni Nesil Isıtma Ekonomik Sessiz Güçlü



UTET LOTUS Isıtma Sistemlerinin Temel Özellikleri

- Baca / proje onayına ihtiyaç yoktur; Her yerde hızlı ve güvenli kurulum.
- Kablolu oda termostati; Sıcaklığı istediğiniz gibi ayarlayın.
- Kablosuz oda termostati; Uzak mesafeden kolay kontrol.
- Dijital ekran; Tesisat basıncı, su sıcaklığı ve çalışma süresini gerçek zamanlı takip edin.
- Dijital kontrol paneli; Tüm ayarlar tek bir yerde.
- Yaz/Kış modu; Her mevsimde ideal performans.
- Çocuk kilidi; Aileler için güvenli kullanım.
- Elektrik kesintilerinden sonra otomatik yeniden başlama; Manuel başlatmaya gerek yoktur.
- Güneş kolektörleri ile uyumlu; Yenilenebilir enerji kaynakları ile birlikte çalışabilir.
- CE Sertifikalı, TÜV NORD onaylı, 2 yıl garantili; Uluslararası kalite ve güvence.
- Banyo harici iç mekana kurulum yapılır. Her odada güvenli kullanıma uygundur.
- Yalıtımlı alanlarda yüksek verimlilik sağlar; Enerji tasarrufunu üst düzeyde temin eder.



T.C. SANAYİ VE
TEKNOLOJİ BAKANLIĞI



SIFIR KARBON



www.lotusisitma.com

Yeni yılda sevdiklerinizle birlikte huzur, bereket ve gülümsemeler hiç eksik olmasın.



EKMEK TEKNESİ EŞSİZ TARİHİ LEZZET



İcadiye Caddesi No: 17 O531 295 70 28 kuzguncukekmektekesi

"Mahallenin kokusu, böreğin ustası."



Kuzguncuk mahallesi
İcadiye caddesi No:27/A
Üsküdar İstanbul O 216 492 93 93 cengelkoy.borekcisi



ZEKİ USTA KARADENİZLİ HIRÇIN KEBAPÇI

İcadiye Caddesi No: 31

O216 909 14 56
O532 282 71 84

kebapcizekiustaninyeri



AY ET MARKET KASAP & RESTORAN

"LEZZETİN
YERİNDESİNİZ"



Sevdiklerinizle yan yana, keyifli ve
umut dolu bir yeni yıl dileriz.



0216 520 50 51 ay_etmarket

Kuzguncuk bir değerini daha yitirdi...

Bir asrı aşan geçmişiyle, nesiller boyu Kuzguncuk'un ekmeğini pişiren Gül Ekmek Fırını, ağırlaşan koşullar karşısında artık dayanamadı.

100 yıllık bu tarihî fırın, 31 Aralık itibarıyla kepenklerini indirdi.

Yıllarını bu fırına veren İsmail Recepoğlu ve ailesine, emeği, alın teri ve Kuzguncuk'a kattıkları için minnettarız.

Gül Ekmek Fırını kapandı. Ama bıraktığı iz, anılarımızda ve bu semtin belleğinde yaşamaya devam edecek.

Kuzguncuk unutmaz.

herkes birbirini tanır, saygılıydı. Nasıl bu hâle geldi? Selam olsun eski fırıncılarımıza, güzel insanlara.



Gülay Çaldağ:

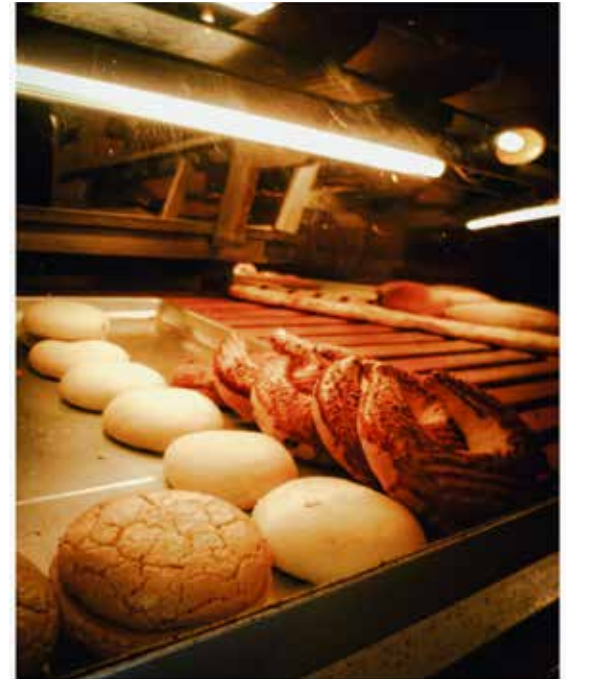
Yazık... Çok üzüldüm. Ne diyelim, hakkınızda hayırlısı olsun. Bir anımız daha yok oluyor.

Oya Nasip Eryüksel:

Yolun açık, bahtın güzel olsun. Her şey için teşekkür ederiz. Çok üzüldüm... Eskilerden birkaç kişi kaldı derken, gittikçe azalıyoruz. Allah güzel günler göstere.

Hanife Uygur:

Çok üzüldük. Kuzguncuk'u bitirdiler.



Ayla Atik:

İsmail, ağlattın bizi gerçekten. Sözün bittiği yerdeyiz. Çok yorulduğunu biliyorduk. Sağlıkla, huzurla yaşa kardeşim.

Cihan Batur Kılıç:

Ekmek alacak yer bile kalmadı.

Enver Vatandaşlar:

Semtimizin sevilen, güler yüzlü esnaflarından biri olan sevgili İsmail'i kendi adıma çok özleyeceğim. Yaptığı iş kolay olmayan, çok yorucu bir iştir. Üzgünüm. Bundan sonraki yaşamının mutlulukla geçmesini diliyorum.

Serap Albayrak:

İsmail abicim, seni çokooooook seviyoruz Çok ama çok üzgünüz. Yolunuz açık olsun, her şey gönlünüzce olsun. Sağlıkla kalın, Allah'a emanet olun. Hakkımız helal olsun. Görüşmek üzere... Selamlar, sevgiler

Arzu Kekeva:

Yıllardır verdiği emek için teşekkür ederiz.

Netarz:

Canın sağ olsun be İsmail abi. Sen güler yüzünü, samimiyetini hiç eksik etmedin. Her girdiğimde güzel fırına... Özleyeceğiz. Gönlünüzce olsun.

Lady Macbeth:

Çok üzüldük... Bir tane fırınımız vardı, o da kapanıyor. Biz şimdi ekmeği nereden alacağız?

Zehra Kumbasar:

Üç beş yılda bir semt böyle bitirildi. İki üç saat oturacak yabancılar için, semtin bütün değerleri heba edildi. Mutlaka bir çözüm bulunmalı.

Aylin Serdar:

Kuzguncuk'ta ne pazar var ne market

var. İnsanların burada yaşaması çok zor. Kafe, kafe, kafe... Başka hiçbir şey yok.

Sevim Sinanoğlu:

Ah İsmail... Güzel ekmeklerini, Ramazan'da sıcak sıcak pidelerini şimdi nereden alacağız? Semtimizdeki bütün güzellikleri kaybediyoruz. Sizin gibi değerli esnaflarımızı bir bir yitiriyoruz. Çok üzücü... Küçük, güzel köyümüze ne oldu? Kafelere mi teslim oldu? Her şey gönlünce olsun.

İffet Akın:

Ah ah ah... Ne kadar güzel anılarım var İsmail abi, sizinle ve güzel fırınımla. Hepimiz dağıldık gittik; kendimize bakmayıp sizlere üzülmüyoruz. Ama her değişim, her ayrılık haberinde Kuzguncuk'tan içimden bir şey kopuyor. Yolunuz açık olsun elbette. Her şey gönlünüzce olsun. Sonsuz sevgiler.

İsmail Nur:

Sen bize hakkını helal et adaş. Çok ekmeğini yedik. Çok haklısın. Yaşamına bak arkadaşım.

Rıdvan Ellialtı:

Bu büyük değişim bana artık fazla geldi. Ben "Kuzguncukluyum" demeyeceğim. Yazık... Birileri esnaf arkadaşları bertaraf etti sanki.

Satılmış Koca:

Allah kolaylık versin. Benim çocukluğumun geçtiği güzel Kuzguncuk'ta



T.C. Gülay Sayın:
Helal olsun. Ürünleriniz her zaman çok güzeldi.

Nermin Bozok:
Ekmek ne güzel bir nimettir... Mis gibi kokusu, ucundan koparıp yediğimiz o tat... Çocukluğumuzun ekmek fırını ne güzeldi. O günler hayal mi olacak artık? Zaman herkes için hayırlı olsun.

Ali Çoban:
İlk geldiğimde ekmek ve Ramazan pidesi kuyruğuna girmiştım. Görmeyen gözlerimle yaşadığım şaşkınlığı hiç unutmuyorum. Orayı asla unutmayacağım. İsmail abimi, Sebahattin abimi... Hepsi çok iyi insanlardı. Her şeyin bir ilki, bir de sonu varmış. Ne diyelim, hayırlı olsun.



H O Ŗ G E L D İ N

2026

TADI DAMAKTA
KUZGUNCUK

MEZELER & ZEYTİNYAĞLILAR

KURU PATLİCAN DOLMA

ACILI EZME

HAYDARI

HAVUÇ TARATOR

YAPRAK SARMA

ZEYTİNYAĞLI BİBER DOLMASI

KURU BİBER DOLMASI

MERMİCEK KÖFTECİ

ŞAKŞUKA

AMERİKAN SALATASI

KISIR



TATLI

PARİS EKLER

EKLER

PROFİTEROL

KEK ÇEŞİTLERİ

BROWNİ

KURABIYE ÇEŞİTLERİ

CHEESCAKE ÇEŞİTLERİ



0555 618 76 00



tadıdamaktakuzguncuk

SOFRAMIZDA LEZZET, KALBİMİZDE YENİ YIL HEYECANI.





EVİM EMLAK

Mustafa Erdoğan

Carşı cd no4/c

05339676250

Evim emlak inşaat



Sevdiklerinizle birlikte sağlıklı, huzurlu ve keyifli bir yeni yıl dileriz.



FİLİSTİNLİ FOTOĞRAFÇI MOHAMMED ALABADSA'NIN KUZGUNCUK GÖZLEMLERİ

Instagram: @exilens48

- **Kuzguncuk, İstanbul:**
Hep Geri Döneceğim Bir Mahalle
- **Sokak Fotoğrafçılığı,**
Işık ve İnsan Hikâyeleri
- **Sokaklarda Kuzguncuk'u**
Keşfetmek

Bazı yerler vardır; sadece güzel değildir, insanın içinde kalır. İstanbul'un Anadolu Yakası'ndaki küçük bir mahalle olan Kuzguncuk, kısa sürede şehrin en sevdiği yeri haline geldi.

Kuzguncuk'u yakın zamanda fotoğraf makinemle ziyaret ettim. Sessiz bir yürüyüşten fazlasını beklemiyordum. Karşıma çıkan ise ışık, renk ve beni yabancı gibi hissettirmeyen insanlar oldu. Bu sokak fotoğrafları benim için o hissi belgelemek — ve hatırlamak — için var.

Kuzguncuk'u Özel Kılan Ne?

Kuzguncuk kendini göstermeye çalışmaz. Kalabalık yoktur, acele yoktur, ziyaretçiler için sahnelenmiş bir hayat yoktur. Hayat olduğu gibi akar.

Dar sokaklarda renkli ahşap evler, pencerelerden sarkan çamaşırlar, pastel duvarlara yumuşakça vuran güneş ışığı... Her köşe yaşanmışlık hissi taşır.

Ama Kuzguncuk'u asıl özel yapan insanlarıdır.

Sokak Fotoğrafçılığı ve İnsan Bağı

Bu ziyareti unutulmaz kılan şey sadece görsel güzellik değildi, insan sıcaklığıydı. Esnafla, kapı önünde oturan yaşlılarla, elinde fotoğraf makinesi olan bir yabancıya merakla yaklaşan insanlarla sohbet ettim.

Mütevazı, açık ve samimiydiler. Kimi kameraya gülümsedi, kimi tamamen yok saydı, kimi hikâyesini paylaştı.

Benim için sokak fotoğrafçılığı an çalmak değil, kısa da olsa bir güven kurabilmektir.

Işık, Renk ve Sessiz Anlar

Kuzguncuk doğal ışıkla dolu bir mahalle. Güneşin sokaklar arasındaki hareketi yumuşak gölgeler ve sakin kontrastlar yaratıyor — kaotik değil, dingin sokak fotoğrafları için ideal.

Renkler ne bağırıyor ne de soluk. Eski, dürüst ve insani, tıpkı mahallenin kendisi gibi.

Koşmadım.

An kovalamadım.

Sadece yürüdüm, izledim ve mahallenin kendini göstermesine izin verdim.

Fotoğraflamak Değil, Belgelemek

Bu fotoğraflar etkilemek için çekilmedi. Hatırlamak için çekildi.

Sohbetleri hatırlamak.

Yüzleri hatırlamak.

Hiçbir açıklama gerektirmeden kabul edildiğim bir yeri hatırlamak için.

Kuzguncuk bana sokak fotoğrafçılığına neden âşık olduğumu yeniden hatırlattı, mükemmeli değil, gerçek hayatı sessizce ve saygıyla belgelemek için.

Kuzguncuk Benimle Kalacak

İstanbul'da birçok mahalle gezdim ama Kuzguncuk farklı. Daha kişisel.

Bu sadece bir fotoğraf serisi değil. Bir hatıra.

Ve biliyorum ki buraya tekrar döneceğim; kamerayla ya da kamerasız.



Kuzguncuk'ta geleneksel yılbaşı kutlaması, komşuluğun güzelliğiyle...





KARDEŞLER KONSEPT MARKET

NESİLLER BOYU SÜREN LEZZET YOLCULUĞU **1958**

Kardeşler Konsept 1958 - Lezzetin, Kalitenin ve Geleneklerin Buluşma Noktası

1958 yılında Hamdi Çelikkol, Kuzguncuk'un sevilen ismi "Hafız" olarak, küçük bir dükkânda büyük bir hayalin temelini attı. Şimdilerde ise Menderes Çelikkol'un yönetimiyle Kardeşler Konsept, sadece bir market değil; güven, kalite ve mahalle sıcaklığını yaşatan köklü bir gelenek hâline geldi.

Bugün hâlâ aynı titizlikle hizmet veren markamız, şarküteri ürünleriyle Kuzguncuk'un vazgeçilmez adreslerinden biri olmayı sürdürüyor. Her biri özenle seçilen peynir çeşitleri, taptaze mezeler, lezzet dolu kahvaltı tabakları ve gurme ürünlerimiz, sofralarınıza hem kaliteyi hem de ustalığın izini taşır.

Kardeşler Konsept olarak biz, müşterilerimizi misafirimiz gibi görür; her alışverişte güler yüz, samimiyet ve güven sunarız.

Ürünlerimiz her sabah taze taze hazırlanır; hijyen, lezzet ve estetik bir arada sunulur. 1958' den bu yana hala bizi tercih eden müşterilerimizle karşılaşmak ise bize bambaşka bir gurur verir. Bizi tercih ettiğiniz için teşekkür ederiz...



5/5 · 2 yıl önce

Yılların tecrübesi kalite ve hijyen olmazsa olmazı, çalışanların güler yüzü ekstrası, kahvaltılık ları süper güzel tavsiye ediyorum.



Google yorumları

5/5 · 4 yıl önce

Aradığımı her şeyi bulabildiğim tek yer hesaplı temiz güler yüzlü hizmet



5 yıldız 6 ay önce

Her gün alışveriş yaptığımız küçük ama her istediğimizi bulabildiğimiz samimi güler yüzlü sahipleri ve ekibiyle muhteşem. Manav kısmında kötü bişey görmek imkansız ayrıca şarküteri ve mezeleri özellikle benim tercihim girit ezmesi ve Kıymetli ablamızın müthiş vişneli sarması efsaneeee.... Say say bitmez her şey çok taze çok



kuzguncuk çarşı caddesi no:8

Konsept1958

0216 553 1312



KUZGUNCUK

"Hayatınıza değer katan anlarla dolu, sıcacık ve umutlu bir yeni yıl dileriz."

metetdoner

İcadiye Cd. No:10

(0216) 553 3333



Kule Vinç Yatırımıyla Ev Kirasının 5 Katına Kadar Kazanç!

- ✓ Satış & Kiralama
- ✓ Teknik Servis
- ✓ Yedek Parça
- ✓ Yatırım Danışmanlığı

HEMEN ARAYIN



+90 552 748 1728



info@starcrane.com.tr



Finans Şehir, İstanbul



in f You Tube

Web sitemiz ve sosyal medya hesaplarımız için kodu okutabilirsiniz.

SETA AYDINLATMA ELEKTRİK

“Işığın yeni adresi”

Mekânlarınıza değer katan, modern ve verimli aydınlatma çözümleri sunuyoruz.



ÜRÜN GRUPLARIMIZ

Rustik Ampüller · LED Projektörler · Yılbaşı Elektrik Süsleri · Ray Spot Sistemleri · Wallwasher Aydınlatmalar

☎ 0535 356 81 83

✉ info@setaaydinlatma.com

🌐 www.setaaydinlatma.com

📍 Emekyemez Mah. Tutsak Sok.
No:19/23 Şişhane – İstanbul

#KuzguncukİlkokulumaDokunma

Kuzguncuk İlkokulu'yla İlgili Neler Oluyor, Kim Ne Düşünüyor?

Kuzguncuk İlkokulu'nda yapılması planlanan tadilat gerekçesiyle eğitim-öğretim yılının ortasında kapatılacağı iddiası mahallede büyük tepki yarattı.

Veliler ve Kuzguncuklular kararı pedagojik ve psikolojik açıdan yanlış bulurken, İstanbul Valisi Davut Gül ile Kuzguncuk İlkokulu Okul Koruma Derneği ve Kuzguncuklular Derneği temsilcileri arasında yapılan görüşme sonrası belirsizlikler büyük ölçüde giderildi. Görüşmede, okulun kesinlikle okul olarak kalacağı ve sürecin bu çerçevede yürütüleceği yönünde net taahhütler paylaşıldı.

Azize Savaş:

Ben 75 yaşındayım. Benim okulum bunca sene hizmet vermiş. Şimdi daha da güzelleştireceklerine... Pes vallahi.

Ergin Özay:

Okulda okuyan 10 çocuğun 8'i dışarıdan geliyordu. İsmi kalmıştı sadece, o da gidiyor.

Suna Binzet:

Kuzguncuk Okulu sahipsiz değildir. Sizlere çok teşekkür ederim ve her daim yanınızdayım. Ne gerekirse desteğe hazırım.

T.C. Mustafa Ünal:

Ben 70 yaşındayım, Kuzguncuk doğumluyum. Müşfika Öğretmenimin öğrencisiyim. Bu okulun kokusuyla, doğasıyla okudum. Bu okulda süt tozundan süt içtik, çerez yerine kuru üzüm yedik. Okuluma dokunmayın. Tadilat yapılacaksa, her okulda olduğu gibi eğitim yılı sonunda başlanır ve yeni öğretim yılına yetiştirilir. Okuluma dokundurmayız. Bunu böyle bilirsiniz.

Hasan Çelikkol:1968-1973 yılları arasında okuduğum ve mezun olduğum Kuzguncuk

İlkokulu (Marko Paşa Konağı), hangi gerekçeyle olursa olsun okul dışında hiçbir amaca dönüştürülmemelidir. Ara tatilde, hiçbir gerekçe gösterilmeden tadilata alınmamalıdır. Tadilat gerekiyorsa yaz tatilinde ivedilikle yapılmalıdır. Kuzguncuk İlkokulu okulumuzdur. Okul olarak kalmalıdır. **Okuluma dokunma!** Her Kuzguncuklu'ya, kendisini Kuzguncuk ile gönül bağı içinde hisseden herkese çağrımızdır: Kuzguncuk İlkokulu ile ilgili sürecin her aşamasını dikkatle takip edelim. En küçük olumsuzluğa karşı hazırlıklı olalım. Gerektiğinde en etkin ve kararlı şekilde mücadele edelim. Kuzguncuk İlkokulu okulumuzdur. **Okul olarak kalmalıdır.**

Hale Erdoğan Ardahanlı:

Çocukluğumun, kızımın anılarının geçtiği okulumuz...Bari anılarımıza dokunmayın lütfen.

Meral Ceyhun:

Benim güzel okulum... Mezun olduğum, her zaman gurur duyduğum okulum. Okuluma dokunma.

Nihal Ün:

Eskisi yenisi, ne kadar Kuzguncuklu varsa; toplanmak gerektiğinde bir araya gelelim. Okula tam destek verelim. O bizim okulumuz. Her santimetresinde anılarımız var. Yok edemezler.

Duygu Ünver Dumanlı:

Okulumuzun rant uğruna yok edilmesine izin veremeyiz, vermeyeceğiz!

Ebru Vatandaşlar:

Okulumuz, Kuzguncuk'un en anlamlı sembollerinden biridir. Hem bizim hem de çocuklarımızın mezun olduğu bu okulun, başka bir amaç uğruna rant açılması kabul edilemez. Tadilat elbette yapılmalı; ancak dönem ortasında, son dakika kararıyla olmaz. Hiç mantıklı değil. Kuzguncuklular olarak ne gerekiyorsa yapalım.

Nüket Bıçakçıoğlu Olcay

(Okul Aile Birliği):

Okul Aile Birliği olarak, tarafımıza ulaşan ve doğrulayabildiğimiz bilgiler doğrultusunda

süreci kronolojik olarak paylaşmak isteriz. Okul, restorasyon sürecine ilişkin ilk bilgiyi, okulda düzenlenen bir etkinlik sırasında duyulan bir söylenti aracılığıyla öğrenmiştir. Bunun üzerine okul yönetimi, resmi ve net bilgi almak için girişimlerde bulunmuştur. Geçtiğimiz hafta okula gelen, ihaleye girmek isteyen bir inşaat firması yetkilisinden ihalenin açıldığı bilgisi edinilmiştir. Dün okul müdürüne yapılan telefon görüşmesinde; ihalenin sonuçlandığı, okulun ara tatilde taşınmasının planlandığı ve sürecin yaklaşık 365 gün süreceğinin öngörüldüğü ifade edilmiştir. Bu bilgilendirme sonrası okul yönetimi öğretmenleri bilgilendirmiştir. Yarın Okul Aile Birliği ve Kuzguncuk Derneği'nden birer temsilcinin katılacağı bir toplantı yapılacaktır. Süreci yakından takip etmeye, resmi ve yazılı bilgilendirme talep etmeye ve gelişmeleri paylaşmaya devam edeceğiz.

Nüket Bıçakçıoğlu Olcay (İhale bilgisi):

2018/29241 ihale numaralı, Üsküdar 544 ada 3 parselde bulunan Kuzguncuk İlkokulu'nun rölöve, restitüsyon ve restorasyon projeleri ile statik, mekanik ve elektrik projelerinin hazırlanması işi; İstanbul Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlığı tarafından ihale edilmiş, ARTLITE Mimarlık Tur. ve İnş. Tic. Ltd. Şti. tarafından alınmıştır. Bu işin tamamlanmış olması gerekmektedir. Başka bir ihale kaydına rastlanmamıştır.

Nevin Polat Ebcim:

Müzik öğretmenliği yaptığım bu nadide okul, eğitime hizmet etmeye devam etmelidir.

Meryemşah Tülin Akbaba:

İki oğlum Kuzguncuk İlköğretimi bitirdi. Çok üzüldüm. Boğaz manzaralı bir okuldu. Evet, okul eskidi ama restore edilip tekrar açılmalıdır.

Kuzguncuk İlkokulu:

Kuzguncuk İlkokulu da mı gidiyor?

Duygu Dumanlı:

Okulumuz elden gidemez. Buna asla ama asla izin vermeyeceğiz. Rant uğruna okulumuzu yok etmelerine izin vermeyeceğiz.

Fdnecem:

Kuzguncuk İlkokulu restore edilecek. Peki sonra? Yine ilkokul mu olacak? Çocuklarımız neden yarıyıl başında okullara gönderiliyor? Velilerin emeği, çocukların düzeni neden yok sayılıyor? Kuzguncuk İlkokulu'nun restore edilmesine karşı değiliz. Karşı olduğumuz şey belirsizliktir. Bu okula gelmek için veliler olarak çok emek verdik, mücadele ettik; maddi manevi bedeller ödedik. Şimdi yarıyıl başında çocuklarımız başka okullara gönderiliyor ve restorasyon sonrası binanın yeniden ilkokul olarak açılacağına dair net bir garanti yok. Talebimiz çok açık: Mevcut öğrenciler mezun olana kadar okul, el değmeden eğitimine devam etsin. Restorasyon daha sonra, şeffaf ve yazılı bir güvenceyle yapılsın.

Merve Durmuş:

Restorasyon deniyor, ocak ortası taşınma deniyor ama hâlâ velilere gelen net bir bilgi yok. Bu kadar yakın bir tarih söz konusuysa, bu belirsizliğin bir an önce giderilmesi gerekiyor. **#kuzguncukokulumadokunma**

Lady Macbeth:

Artık gerçekten yeter. Okul ne alaka? Kuzguncuk sadece kafeden ibaret hâle geldi. Okulumuza da dokunamazlar. Ayrıca şu kafe meselesine de bir dur denmesi lazım. Kuzguncuk aşırı derecede kafe ile dolduruldu; buna bağlı olarak gereksiz araç, trafik yoğunluğu ve insan kalabalığı oluştu. Cumartesi-pazar mahalleye inilemiyor. Gerçekten bıktık.

Aslerkmen:**#kuzguncukokulumadokunma**

Mevcut öğrencilerin mezun olana kadar eğitime devam etmesini istiyoruz. Düzenine alışan çocuklarımızın belirsizlik içinde başka okullara gönderilmesini istemiyoruz.

Merve Durmuş:

Çocuklarımız mezun olana kadar eğitimlerine kendi okullarında devam etmelidir. Sene ortasında, plansız bir şekilde başka bir okula gönderilmelerini kabul etmiyoruz. **#kuzguncukokulumadokunma**

Dünya Atlas:

Ben bu okulun tekrar çocuklarımıza okul olarak geri verileceğine inanmıyorum. Rant uğruna kurban edilecek.

Esraika:

Apar topar okul kapatılamaz!

Karabağlı Remziye:

Elimizde bir tek okulumuz kalmıştı. Şimdi onu da elimizden almaya çalışıyorlar. Okulumuza dokunma.

Seda İlyas Taşpınar:

Okul restore edilecek deniyor, bizi oradan gönderiyorlar ama hâlâ bize bilgi veren yok. Gerçekten şaka gibi.

Augusta Munir:

Şu anda büyüyen vesileyle çocuklarımız büyük bir üzüntü yaşıyor. Bu kadar genç yaşta toplumdan neyi hissediyorlar acaba? Sosyal ortamları ellerinden alınırken, yaşadıkları topluluk büyüme ve gelişme için güvenli bir alan olmaktan çıkıyor mu? İnanılmaz derecede üzücü.

Bayraktar1453:

Bilmem kaç yıldır karar verilemedi, bütçe çıkarılamadı. Şimdi mi yani? Bu mu çözüm?

Casa57:

Plan nedir? Elde edilecek rant kimler arasında paylaşılacak? Dikkatimizi bu noktada yoğunlaştırmalıyız. "Hiç olmazsa ikinci dönem bitseydi" diyerek geçiştirmeyelim. 60'lı yıllarda mezun olduğumuz, bugün torunlarımızın okuduğu bu okulu kimseye peşkeş çektiirmeyelim.

Gamze Aydoğdu:

Böyle bir uygulama akıl dışıdır. Koca bir yaz tatili geçti; şimdi ders yılı ortasında çocukların ve ailelerin düzeni bozuluyor. Çok yanlış. Her açıdan yanlış.

Okulumuza Dokunma

SİZDEN GELENLER DUYURUSU

Kuzguncuk'ta yaşanan sorunları, mahallemizde olup biteni siz bize iletirsiniz, biz de **Kuzguncuk Varlık sosyal medya hesaplarımızda** yayınlıyoruz.

Amacımız; **mahallemizde yaşananları duyurmak, iletilen konuları sosyal medyanın gücünü kullanarak ilgili kurum ve yetkililere ulaştırmak.**

Kuzguncuk; konuşarak, paylaşarak ve dayanışmayla güzelleşiyor.

Siz yazın, siz anlatın; **Kuzguncuk'un sesini birlikte duyuralım.**

Bize ulaşın

Instagram Facebook @kuzguncukvarlık





SEDA KUAFÖR

**SAÇINIZI SEDAYA KALBINIZI
KUZGUNCUĞA BIRAKIN**

KUZGUNCUK MAHALLESİ
TAHTALI BOSTAN SOKAK 34-A
02163343477
SEDATASPINARKUAFÖR



Yeni bir yıl, her gününe sıcaklık katan güzel başlangıçlar getirsin.



Açık Büfe Kahvaltı 08:00-14:00

Açık büfe kahvaltıda israf etmeyen, masasına aldığı bütün ürünleri bitiren müşterilerimize indirim uyguluyoruz!



Geleneksel Türk Mutfağı

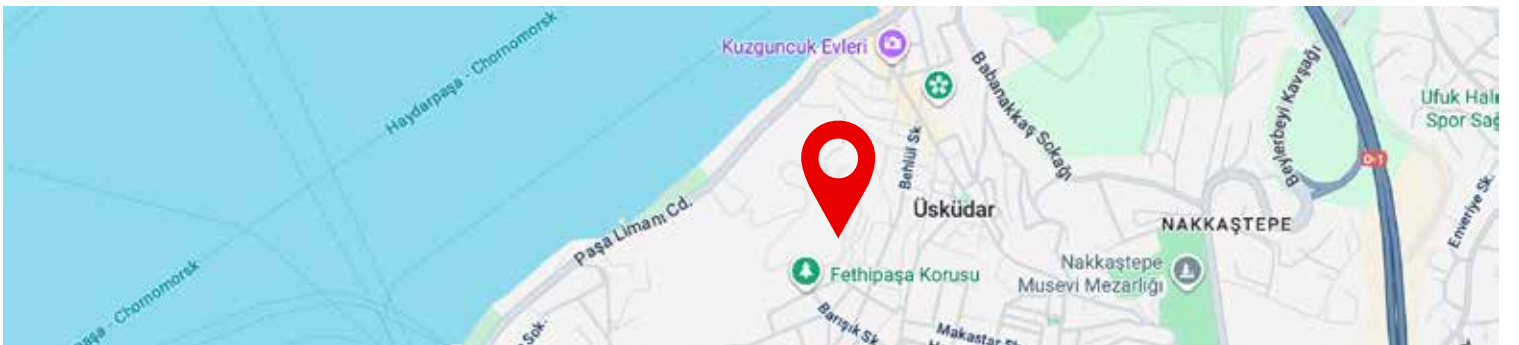
Gerçek Anadolu mutfağının izinde: geleneksel tariflerle hazırlanan otantik kebablar ve mangalın enfes kokusu.



Istanbul'un Balkonu

Taze demlenmiş kahveler, ev yapımı tatlılar ve Boğaz esintisi eşliğinde keyifli bir mola...

Günün her saati, Kuzguncuk'un kalbinde, samimi bir atmosferde sizleri ağırlıyoruz.



PAZARTESİ GÜNLERİ KAPALIYIZ
REZERVASYON İÇİN: 0(216) 492 15 00

DETAYLI BİLGİ İÇİN LÜTFEN ARAYINIZ

Kuzguncuk Emlak

"GEÇMİŞTEN BUGÜNE
KUZGUNCUK'UN EMLAK HAFIZASI."

KUZGUNCUKTA BOĞAZA BİR ADIM
MESAFEDE YALI DAİRESİ!



✓ 58.000.000 TL

✓ 2+1 – 80 m² kullanışlı planı

✓ Aydınlık yapısı ve eşsiz konum

✓ Hem yatırım hem yaşam için ideal bir fırsat

KUZGUNCUK DA CADDE ÜSTÜ
MÜSTAKİL BİNA



✓ 20.000.000 TL

✓ Kuzuncuk da Cadde üstü

✓ 50 m2 taban oturumlu

✓ 4 katlı 2 ci derece tarihi eser

✓ Müstakil bina

ALTUNİZADE 'DE OFİS İŞYERİ



✓ 25.000.000 TL

✓ Altunizade'de Academic Hospital'ın Karşısında

✓ Yeni Plaza katı bağımsız daire

✓ Bina yapım yılı 2019

✓ Otoparklı

✓ Yangın merdivenli

✓ Metroya 5 dakika mesafede

✓ 3.kat net 150 m2 2+1 Büyük ferah ofis

REVA EVLERİN DE 5+1 EŞYALI SATILIK
VİLLA



✓ 25.000.000 TL

✓ Arsa Alanı: 400 m²

✓ Kat Sayısı: 3 Katlı Oda Sayısı: 5+1

✓ Durumu: Eşyalarıyla birlikte verilecektir. (Eşyalar sadece 20 gün kullanılmıştır.)

✓ Muhteşem deniz ve doğa manzarası

✓ Özel yüzme havuzu

✓ Şömine Kapalı veranda Modern mimari

✓ Geniş teras ve balkonlar Aydınlık, ferah iç mekânlar

İcadiye Cad. No:13 Kuzguncuk/
Üsküdar-İstanbul Üsküdar
İstanbul / Türkiye

Kuzguncuk Emlak
0 (216) 391 36 69